

DZIEWIĘĆ KINO
„MIMOZA”
 ul. KILINSKIEGO nr 178.
 Dojazd tramwajami Nr. 0, 4, 10, 16 i 17.

Dziś i dni następnych!

R O K 1914Nadprogram: **MISTRZOWIE ORGANÓW**

Początek seansów w dni powszednie o godz. 3 p. p. w niedziele i święta o 12 w p. ostatecznie 9 wcz.

Wielki dramat wojenny.

W rol. gł.: **JADWIGA SMOSARSKA, WITOLD CONTI, I BAZYLI SIKIEWICZ**Następny program: **„ZA CUDZE WINY”**. Ciężenie barometryczne wzrosło do 768 milimetrów. Pogoda utrzyma się pochmurna i mroźna. Możliwe drobne opady śnieżne.**WOZKI DZIECIĘCE****NA RATY**
i za gotówkę!
duży wybór

Ceny

STAMBUŁPolskie Towarzystwo dla Handlu Ratajnego
Sp. z ogr. odp.

Łódź, Al. Kościuszk. 17, tel. 163-66

KINO TEATR
METRO
 PRZEMIAŁ 2

Poz. 4-6

DZIŚ PREMIERA najlepszej i najdowcipniejszej komedii p.t.:

Zakochani wrogowieW rolach głównych: **BARBADA STANWYCK I HERBERT MARSHALL****MROŹNO**
Stan pogody w Łodzi.

Łódź, dn. 15 grudnia — Dziś o godzinie 9-iej rano temperatura w śródmieściu wynosiła 5 stopni poniżej zera. Najniższa temperatura w ciągu nocy ubiegłej wynosiła minus 7 stopni. Ciężenie barometryczne wzrosło do 768 milimetrów. Pogoda utrzyma się pochmurna i mroźna. Możliwe drobne opady śnieżne.

Nie były omawiane żadne projekty nowego rozgraniczenia diecezji.

WARSZAWA, 15. 12. — Jeden z dzienników warszawskich zamieścił p. t. „Sandomierz stolicą biskupią C. O. P. Powstanie diecezji sandomierskiej” sensacyjną wiadomość, jakoby w najbliższym czasie miały nastąpić poważne zmiany w granicach diecezji sandomierskiej, oraz czterech innych sąsiednich diecezji. Według autora artykułu, który „dowiaduje się ze źródeł miarodajnych”, władze kościelne w krótkim czasie miałyby przeprowadzić reorganizację diecezji na terenie COP. przy czym miała być powołana do życia diecezja radom-

ska, której granice artykuł bardzo dokładnie określa.

Otóż z miarodajnych sfer kościelnych jesteśmy upoważnieni do stwierdzenia, że treść powyższego artykułu jest niezgodna z prawdą i że żadne projekty nowych rozgraniczeń diecezji nie mogą być podejmowane bez upoważnienia Stolicy Apostolskiej oraz porozumienia z rządem Polski.

Oczywiście żadne „miarodajne” sfery kościelne nie mogły autorowi artykułu udzielać w tej sprawie informacji.

NACISK WŁADZ NA ELEKTROWNIĘ SPOWODOWAŁ OBNIŻKĘ CEN PRĄDU.

Częstochowa, 15. 12. — Szeroki ogół mieszkańców naszego miasta z zadowoleniem przyjął komunikat o obniżce cen prądu elektrycznego, który od dnia 1 stycznia potanieje przeciętnie o 21 proc. tak do oświetlenia, jak i do motorów, przy czym ta sama zniżka zastosowana została i do opłat za liczniki.

Ta dość wydatna zniżka nie przyszła bynajmniej łatwo. Zarząd Miejski od roku już prowadził pertraktacje z częścią Elektrowni, która, opierając się na brzmieniu umowy koncesyjnej, zajmowała oporne stanowisko wobec wysuwanych żądań zniżkowych i dopiero przed pół rokiem zdecydowała się na zniżkę 4-procentową.

Oczywiście nie mogła ta zniżka zadowolić zarządu miejskiego, ani tym bardziej ogółu konsumentów prądu, toteż pertraktacje prowadzone były nadal i dopiero obecnie pod zdecydowaną presją władz administracyjnych, które zagroziły nawet użyciem ostrych środków

wobec miejskich przedsiębiorców T-wa p. belgijskiego aż do pozbawienia wolności w Berezie, częścią Elektrownia, a właściwie belgijscy jej właściciele z prezesem T-wa p.

Sarolea na czele, zmuszeni zostali do ustępstw.

Podkreślić tu należy czynną interwencję wojewody kieleckiego dr Dziadosza, który przed kilkoma dniami specjalnie przybył do Częstochowy w sprawie Elektrowni, jak i miejscowych władz administracyjnych oraz niestrudzone wysiłki Zarządu Miejskiego, dzięki czemu Częstochowa nareszcie otrzymuje tańszy prąd elektryczny.

Obecna zniżka cen prądu pozostawi w kieszeniach obywateli i w kasie Zarządu Miejskiego około 400.000 zł. rocznie.

W związku z rozstrzygnięciem sprawy Elektrowni nastąpiły zmiany personalne, miały miejsce ustąpienia dotychczasowych, długoletnich dyrektorów inż. C. Apanowicz, naczelnym dyrektorem zaś Elektrowni mianowany został przez belgijskich mocodawców inż. Tencer.

Ponieważ nawet i ostatnia zniżka w obecnej ciężkiej sytuacji nie odpowiada jeszcze możliwościom materialnym szerszych warstw ludności, Zarząd Miejski, jak się dowiadujemy, w dalszym ciągu będzie prowadził pertraktacje, aby ceny prądu elektrycznego były naprawdę dostępne dla wszystkich.

Świat pracy pod znakiem dodatków świątecznych

ŁÓDŹ, 15. 12. — W dniu dzisiejszym w domu związkowym Zw. „Praca” przy Wodnym Rynku odbędzie się ogólne zebranie pracowników tramwajów dojazdowych, na którym poza sprawami organizacyjnymi i za wodowymi omówioną będzie sprawa dodatków świątecznych. Dodatek ten był ostatnio wypłacony w r. 1933 przy czym dodatek ten w formie całomiesięcznej pensji wypłacony został pracownikom fizycznym w trzech ratach, umysłowym zaś w dwu ratach; na Boże Narodzenie i Wielkanoc.

NOWY ZATARG.

— W przedsiębiorstwie asenizacyjnym „Sanitas” przy ul. Wierzbowej 1, wywiązał się z umowy strajk woźniców i szoferów na tle warunków pracy i płacy, urlopów i t.p. Powia domiony o zatargu związek zawodowy wszczął interwencję, zwracając się do inspekcji pracy o zwolnienie wspólnej konferencji. Konferencja ta została wyznaczona na piątek, 16 bm.

OPIARNY CZYN ROBOTNIKÓW.

— Robotnicy kotonowi, zatrudnieni w firmie M. Markowski (Śródmiejska 22) odbyli zebranie, zwołane przez delegata ZPZZ p. Federę, na którym postanowiono poprzeć akcję zbliżającą się do 1000. Właściciel zaś ze swej strony złożył na Świąteczny fundusz 75. W uchwale swej robotnicy zaapelowali również do ogółu kotoniarzy — pończoszniczek łódzkich o poparcie zbliżki.

INTERWENCJA W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

Donosiliśmy o incydencie, jaki wywiązał się na terenie fabryki Jankowskiego w Pabianicach w której z pracy zwolniono trzech nowo-wybranych delegatów Ziedn. Polsk. Zw. Zawodowych. Fakt ten spotkał się z energicz-

nym protestem ogółu robotników pabianickich. W dniu wczorajszym delegacja ZPZZ interweniowała w tej sprawie w Urzędzie Wojewódzkim u nacz. Kowalskiego.

JUBILEUSZ PRACY.

W dniu dzisiejszym obchodzi jubileusz 20-letniej pracy na terenie Inspekcji Pracy Okręgowej Inspektor Pracy inż. Wyrzykowski.

Ze swej strony życzymy inspektorowi inż. Wyrzykowskiemu dalszej owocnej pracy.

Cała rodzina zatruta się śledziem. JĘKI ZBUDZIŁY SĄSIADÓW.

Z Bydgoszczy donoszą: W rodzinie Jana Jakubowskiego przy ul. Toruńskiej 61 wydarzył się wypadek zatrucia całej rodziny.

Jakubowski, jego żona Marta i dwoje dzieci: Gertruda lat 7 i Eugeniusz lat 6, po spożyciu na kolację śledzi i wędlin, zakupionych parę dni przedtem, doznali w nocy silnych bólów żołądkowych.

Pogotowie ratunkowe dopiero po zawiadomieniu sąsiadów, których zbudziły jęki, dochozące z mieszkania Jakubowskich, przybyło na miejsce stwierdziło objawy zatrucia i zaleciło przewieźć natychmiast całą rodzinę do szpitala.

Stan wszystkich zatrutych uległ znacznej poprawie i niebezpieczeństwo dla życia zatrutych minęło.

Dziś rozpoczyna się okres zimowych wczasów pracowników czystości.

WARSZAWA, 15. 12. — Z dniem dzisiejszym rozpoczyna się 3 i pół miesięczny okres trwania zimowych wczasów pracowników czystości. Uczestnicy wczasów rozlokowani zostają po 18 miejscowościach, położonych w pow. żywieckim, turezańskim i leskim. Wszędzie to miejscowości odznaczające się malowniczym położeniem i posiadające znakomite warunki dla uprawiania sportów zimowych, przy czym nie są prawie nigdy nawiedzane przez niosące odwilż wiatry halne. „Wczasownicy” płacą za minimum 6 dni pobytu wraz z całkowitym utrzymaniem, wliczając

już koszt przejazdu w obie strony — od 27 do 31 zł. Akcja wczasów pomyślana jest szeroko, a warunki skalkulowane specjalnie dla niezamożnych sfer pracowniczych skłoniły już szeregi wielkich organizacji, jak R. I. O. K. P. T. O. K. Rodzina Urzędnicza w Warszawie i Łodzi do zamówienia od kilku dziesiątów do kilku tysięcy miejsc na cały okres zimowy.

Nowa wytwórnia płynnego owocu rozpoczęła już produkcję.

WARSZAWA, 15. 12. — W dniu 14 bm. nastąpiło poświęcenie nowowbudowanej fabryki „Społem” w Dzikoszach pod Sandomierzem. Nowa wytwórnia spółdzielcza produkować będzie przetwory owocowe, a zwłaszcza t. zw. płynny owoc, czym niewątpliwie przyczyni się do podniesienia rentowności sadów owocowych na terenie Centralnego Okręgu Przemysłowego.

Po co uczniom noże f ińskie? KRONIKA POGOTOWIA RATUNKOWEGO

ŁÓDŹ, 15. 12. — W domu nr 61 przy ul. Główniej w mieszkaniu własnym pozabawił się zjechał dziś rano przez powieszanie 36-letni Abram Borensztein, kupiec. Wezwany na miejsce wypadku lekarz pogotowia PCK stwierdził zgon. Na miejscu przybyli przedstawiciele władz śledczych w celu ustalenia przyczyn de-sperackiego kroku Borenszteina. Złotki przewieziono do prosektorium.

— Na podwórzu szkoły przy ul. Lipowej 49 dziś rano w czasie kłótni, która wywiązała się pomiędzy 2 uczniami, jeden z nich wy dobył no-żem nóż f iński i pobnął nim swego kole-żę 12-letniego Henryka Kowalskiego, zamieszkałego przy ul. Karłowickiej 11, zadając mu ranę w okolicy lewej łopatk. Rannego opatrzył lekarz pogotowia miejskiego, stwierdzając, że rana jest niegroźna. Na marginesie opisanego wypadku należałoby postawić pytanie, w jakim celu malcy w wieku szkolnym 7-14 lat noszą przy

sobie noże f ińskie. Wypadki użycia noży przez chłopców w bójkach notowano już wielokrotnie.

— W podwórzu domu nr 46 przy ul. Drewnowskiej wywiązała awantura sąsiadek, która przerodziła się w bijatykę. Dotknięte poszkodowane została 18-letnia Aniela Steperska, zamieszkała w domu nr 48 przy ul. Drewnowskiej, otrzymując ranę ciętą głową, zadaną ostrym narzędziem i szereg ran tłuczonych. Rany głowy odniósł również 27-letni Stefan Jó-żwiak zamieszkały w tym samym domu. Rannych opatrzył lekarz pogotowia miejskiego i umieścił ich w szpitalu.

— W fabryce Eltingona przy ul. Dowborczy-ków 30 w czasie pracy poślizgnął się i upadł, łamiąc prawą nogę, Marcin Hitman, lat 33, zamieszkały przy ul. Wodnej 35. Pierwszą pomoc udzielił poszkodowanemu lekarz pogotowia i przewiózł go do szpitala Ubezpieczalni.

Przebieg od **BOLU GŁOWY**
KOWALSKA
 PRZY PRZEBIEGU GRYPIE I KATARZE

Zdarzenia i wypadki

(—) Prezydent Banku Rzeszy, dr Schacht, przybył do Londynu.

(—) Minister Bonnet w swoim oświadczeniu dla prasy podkreślił, że Francja nie odda Włochom ani cala swego terytorium.

(—) Premier Chamberlain w odpowiedzi na interpelację, zgłoszoną w Izbie Gmin, oświadczył, że Wielka Brytania nie pozostałaby obojętna w wypadku jakiegokolwiek agresji włoskiej przeciwko Turcji, która naruszałaby status quo na Morzu Śródziemnym.

(—) W Izbie Lordów toczyła się dyskusja na temat emigracji żydów z Niemiec. Lord Marley oświadczył, że osądzenie żydów w Tanganyce jest wykluczone, ponieważ jest to dawna kolonia niemiecka. Natomiast milion żydów przyjmie Australia dla skolonizowania swych pustyńnych okolic. Druga partia żydów zostanie osiedlona w Gujannie, która z czasem będzie mogła stać się dominium brytyjskim.

(—) Oprócz umów gospodarczych polsko-litewskich, które mają być podpisane jeszcze przed świętami, spodziewane jest zawarcie umów sądowych między Polską i Litwą, przede wszystkim o pomocy sądowej, a następnie o ekstradycji.

(—) Na liście w Kłajpedzie padło 57 646 głosów, na liście litewskiej 13 086 głosów.

(—) Wczoraj w Sejmie obradowały dwie komisje i jeden zespół osobowy. Na komisji rolnej odbył się wyłączenie przydział referatów, a na komisji administracyjnej — samorządowej załatwiono projekt ustawy o używaniu broni przez policję i straż państwową.

Nie nastąpił przewidywany przydział referatu wnioskowi p. Dudzińskiego o całkowite zniżenie obrotu rybnego, ponieważ komisja zamierzała referat przydzielić wnioskodawcy, który nie został powołany na członka komisji. Musi więc nastąpić osobna decyzja o przyłączeniu go do komisji.

Na sejmie rolniczym osobowym przemówienie o polityce rolnej i jej aktualnych zagadnieniach wygłosił p. Lechnicki, b. podsekretarz stanu w Min. Skarbu. Zarówno treść referatu, jak i następne mówcy zmierzają do poparcia daleko idących planów gospodarskich, sprzecznych z zamierzeniami wicepremiera Kwiatkowskiego.

(—) Dziś rozpoczyna się akcja „Dni Pracy-godzin”, która trwać będzie do 15. 12.

WYBORY DO RADY MIEJSKIEJ.

W ramach wszystkich domów wyliczonych w karcie, zawierającej adres lokalu wyborczego, w którym mogą oddać głos lokatorzy danego domu. Miejski referat wyborczy a. l. uje do wyborów, by w wypadku stwierdzenia, że lokator, jakikolwiek domu nie ma, komunikował o tym do referatu wyborczego w Zarządzie Miejskim.

W dniu głosowania, w niedzielę, wszystkie komisje wyborcze, a więc obwodowe, okręgowe i gło-wna, urzędować będą cały dzień od 9 rano do 9 w.

Rozbiórka synagogi

MROCZA, 15. XII. W Mroczu na Pomorzu, przystąpiono do rozbiórki synagogi żydowskiej, która poprzednio była schroniskiem dla bezdomnych. Z powodu małej ilości żydów w Mroczu, od dłuższego czasu synagoga była nieczynna.

Wójt uprawiał potajemny ubiór SENSACJA LUTUTOWIAN.

LUTUTÓW, 15. XII. L. Serweciński z zawodu rzeźnik, obecnie wójt w Lututowie, od 12-tych lat prowadzi rzekomo pierwszorzędny sklep wędliniarski.

Przez 12 lat Serweciński był pod obserwacją miejscowej policji, bowiem podejrzano go o potajemny ubiór.

Dopiero ostatnio o godzinie 16-iej miejscowy lekarz wet. J. Ogniewski mając niezbyt poufny wywiad, że Serweciński potajemnie bi-je, udał się w asyście 2 policjantów na obiek-scie Serwecińskiego i tam w rupieciarni, zna-

lazł 3 połowki mięsa wieprzowego, częściowo zanieczyszczonego, oraz jedną połówkę już po-żartowaną i leżącą w wannie w warsztacie. Mięso to w ilości 166 kg. zakwestionowano i przekazano do rzeźni, celem poddania urzędowemu badaniu.

Następnie mięso to z polecenia starosty po-wiatowego w Wieluniu zostało sprzedane w rze-źni, ubogiej ludności.

W ostatniej chwili dowiadujemy się, że sta-rostą powiatowy, zawieszł w urzędów. Wójt-a Serwecińskiego.

Car Paweł w Teatrze Miejskim Gościnnie występ Ludwika Solkiego.

Wstrząsający dramat historyczny Mereż-kowskiego, dopiero dzięki udziałowi mistrza Solkiego nabiera właściwych wartości. Miotają się w zaciętnym sile koloski dzieło-woi „ananki” bezsilności samoderżcy Rosji, a równocześnie nieszczęśliwy, bezsilny czo-wiek, takący ludzkiej przyjaźni i miłości zna-lazł w Solkim genialnego odtwórcę. Car Pa-weł w interpretacji Solkiego, to nie koturno-we zjawisko, ale przemawiający do widza każ-dym drgnieniem duszy żywy człowiek. Nie-nawidzimy go, gdy znecha się niepożytych na-feldfelbem za urojone przewinienie, usmiecha-my się, gdy widzimy jego nieudolne próby zdobycia wzajemności kochanej kobiety, lito-ujemy się nad nim, gdy goniony przez furie stra-cha, szuka u największego wroga ocalenia przed grożącym mu spiskiem.

Niezrównana mimika, młodzieńcze ruchy i zawsze pełnobraźni głos mistrza, nie po-walają widzów ani na chwilę uprzytomnić sobie, że Solski na już za sobą wiele genera-cyj aktorskich, a jednak zadziwia swą żywot-nością i nieosiągalnością przez innych kunsztu gry.

Solski pomimo wieku nie potrzebuje żadnej popłaźliwości w ocenie: nadal można doń przy-kladać najwyższą miarę wymagań artystycz-nych i z najsurowszych porównań wychodzi zwycięsko. Na tle najbardziej doborowego ze-społu jest zawsze gwiazdą, która przyciąga bezapelacyjnie wzrok, słuch i serce widza.

Trudne zadanie mają artyści przy takim ty-tanie sceny, jak Solski. Trzeba jednak przy-znać, że większość ról w „Carze Pawle” na scenie Teatru Miejskiego była obsadzona od-powiednio.

Bardzo dobrą Elżbieta (żona Aleksandra) była p. Ludwiżanka, P. Krasnowiecki wyróżnił się jako hr. Pahlen. Następca tronu A'eksan-der w interpretacji p. Sienkiewskiego wypadł w intencji autora. Majestatyczna cesarzowa Maria Fiodorowna była p. Dunajewska, nieco papierowym Konstantyn p. Biesiadecki. Kary-katura Jezuita stworzył p. Gurynowicz. Odpo-wiadało to podświadomości niechęci prawosławno-go autora do katolicyzmu, ale na polskiej sce-nie raz! Przesać należałoby mocno stonować. Reszta artystów dostosowała się do całości.

P.

Popierajcie Czerwony Krzyż!

Żurnale mód
JESIEŃ-ZIMA
 poleca Biuro Dzienników „PROMIEN”
 Łódź, Andrzej 2 tel. 112-98

Szpilka w czekoladzie
Chłopca uratowano.

Z Pińska donoszą: Omal nie zginął tragicznie uczeń 4 kl. gimnazjum w Pińsku, Jerzy Haneczko. — Po spożyciu kawałka czekolady chłopak poczuł kłuszenie się i stracił przytomność. Natychmiastowy zabieg chirurgiczny do-konany w szpitalu uchronił go od śmierci. Policja wszczęła dochodzenie. W czekola-dzie znaleziono szpilkę.

KONIKÓW wytwórnia na biegunach, daje do-bry zarobek detalistom. Tyszkiewicz, Łódź, Złotowska 64.

W krainie surowej obyczajności. Straszna śmierć górników POLKI W HOLANDII są pierwszorzędnymi gospodyniami

Heerlen, w grudniu. Grupa Polaków w Holandii jest nie wielka, gdyż obejmuje zaledwie 2.500 osób.

Jeszcze przed kilkoma laty było ich tam ponad 7.000, jednak bezrobocie, które ostatnio dotknęło nawet i bogatą Holandię wywołało nieprzychylny kurs w stosunku do obcokrajowców i wielu Polaków otrzymało zwolnienie z pracy, a nie mając nadziei znalezienia nowej, musiało Holandię opuścić.

Ci, którzy pozostali skupiają się na terenie Limburgii Holenderskiej, t. j. tej części kraju, która przylega do północnej Belgii, zwanej Limburgią belgijską. Politycznie podzielone obydwie Limburgie stanowią jednolity basen węglowy.

Podobnie, jak w części belgijskiej tego basenu, tak i w holenderskiej, Polacy skupiają się dokoła kopalni węgla, w pobliżu których z zasady znajdują się obszernie i pięknie urządzone kolonie mieszkalne.

Najgęściej zaludnione przez Polaków są kolonie Brunssum, Wambach, Lutterade, Heerlercheide oraz Hoensbroek, które otaczają największe w Limburgii miasto — Heerlen. W tym ostatnim nie ma wprawdzie Polaków, ale mieści się w nim polski konsulat honorowy, który czuwa nad całym życiem prawnym i społecznym polskiego wychodźstwa, które można bez przesady porównać do jednej wielkiej rodziny. Panuje wśród niej bowiem, nie tylko ogromne życie, spowodowane stosunkowo nie wielką odległością poszczególnych kopalń, ale i pełna zgoda oraz harmonia.

Naczelna organizacja terenowa, Związek Polskich Towarzystw cieszy się tu dużym autorytetem, a o tarciach międzyorga-

nizacyjnych, sprzecznym ambicjach i zazdrościach wcale tu nie słychać.

Poziom moralny życia Polaków w Holandii jest bardzo wysoki, wynika to może stąd, że ostatnio poddano ich dość ścisłej selekcji, zwalniając z pracy wszystkie elementy mniej wartościowe i może przyczynia się do tego surowa obyczajność Holandii, faktem jest jednak, że nie tylko kradzież i oszustwa, ale wiarołomstwa i rozbicia rodzin są wśród tutejszej Polonii prawie, że nieznanne, toteż godnie reprezentuje ona honor narodu. To wszystko odnosi się oczywiście zarówno do mężczyzn, jak do kobiet. Mało tu bowiem jest Polek, pracujących zawodowo — i są nimi wyłącznie młode dziewczęta, trudniące się przeważnie fryzjerstwem i krawiectwem, lub służące sezonowo w nadmorskich pensjonatach. Wszystkie kobiety dojrzałe są żonami górników, wiernie dzieląc z nimi dole i niedole.

Polki w Holandii są pierwszorzędnymi gospodyniami; nie tylko wysoki poziom życia holenderskiego, ale i ich własne zamiłowanie sprawiają, że domy ich doskonale są prowadzone, posilki starannie i smacznie przyrządzane, wszędzie znać nie tylko wzorową czystość, ale dbałość o estetyczny wygląd: dużo kwiatów, makatek, poduszek i innych drobiazgów, co nadaje do domów polskim specjalnie przytulny charakter.

Wszystkie Polki w Holandii są głęboko religijne, nie więc dziwnego, że początki ich życia organizacyjnego, związane były z kościołem. I obecnie, po kilku latach rozwoju, wszystkie 5 organizacji kobiecych, jakie na tym terenie istnieją, noszą nazwę — katolickich stowarzyszeń Polek. Znajdują się one zresztą we wszystkich większych skupieniach Polaków i obejmują 95 proc. wszystkich Polek w Holandii, toteż dalszy ich rozwój liczbowy, jest prawie niemożliwy.

Każde ze stowarzyszeń ma własny zarząd i do nie dawna pracowało zupełnie samodzielnie, bez bliższego kontaktu z innymi, ostatnio jednak przy Związku Polskich Towarzystw stworzono Komisję Kobiecą (na wzór istniejących: Komisji Oświatowej, sportowej), w skład której wchodzi zarządy wszystkich pięciu stowarzyszeń kobiecych. Komisja ta zbiera się co miesiąc, aby uzgodnić i rozplanować ca-

łą pracę odcinka kobiecego, która dzięki temu zaczyna wszędzie nabierać jednolitego charakteru. Wyraża się ona w prowadzeniu miesięcznych zebrań, na których zawsze wygłaszane są pogadanki, lub odczytywane artykuły w urzędowaniu obchodów i przedstawień, wreszcie w organizowaniu kursów szycia i robót ręcznych. Czasami te ostatnie stają się punktem wyjścia dla ciekawych imprez. I tak np. jeszcze po szczególne koła rozpoczęły akcję przygotowywania lalek polskich w strojach ludo-

Dwaj dozorczy kopalni w La Grande Combe, Mathieu i Bertrand, zeszli około godziny 4 nad ranem do kopalni, by spraw-

wych, mając zamiar na Boże Narodzenie urządzić połączoną z loterią wystawę, która niewątpliwie wzbudzi wielkie zainteresowanie kolonii polskiej, zapoznając ją z pięknem naszego folkloru i dostarczając działawie zabawek o narodowym charakterze.

Jak silnie Polki w Holandii czują się związane ze swym Ojczystym Krajem dowodzi fakt, że od lat kilku urządzają na wzór całej kolonii polskiej zbiórki odzieży i całej jej paki przesyłają najbardziej potrzebującym rodzinom do Polski.

Stefania Moszczeńska.

dzić, czy wszystko w porządku. W czasie przeglądu nastąpiła eksplozja założonej miny, powodując gwałtowny pożar. Przerazeni dozorczy wskoczyli do windy, lecz płomienie dosięgły ich tuż przy powierzchni. Przepalona winda runęła do studni a wraz z nią nieszczęśliwi górnicy.

Pomoc wysłana przez dyrekcję, musiała natychmiast zasypać studnię zięjącą ogniem, która groziła pożarem całej kopalni. Dwaj górnicy, Mathieu i Bertrand, zostali pogrzebani w płonącej studni.

DLA KASZLĄCYCH I OSŁABIONYCH
LELIWA
KARAMELKI
EKSTRAKT
Apteki — Drogerie

SZYBKOŚĆ — WYGODA

Zdobyte techniki i naukowej organizacji pracy wykorzystane zostały przez PKO, by zapewnić milionom klientów sprawną i szybką obsługę.

Czwierć miliona codziennych wpłat i wypłat na 133 milionów zł to dowód sprawności i wielkości

PEWNOŚĆ — ZAUFANIE PKO

Anna Borowikowa

Pożądanie

(Uroczysko)

Powieść

40

Cenny podarunek

Główny angielski muzyk Sir Henry Wood, który obchodził 50-lecie swej działalności, jako dyrygent, otrzymał od swych przyjaciół w podarunku oryginalne skrzypce Stradivarius. Na zdjęciu: jubilat (w tle) pokazuje cenny podarunek rzeczoznawcy

Nagle zobaczyła Przemysława. Wyszedł z ganku, schyliwszy się lekko w drzwiach. Pomyślała sobie, że on zawsze i wszędzie tak ładnie głowę schyla, jakby mu wszystko było za niskie, a przecież plecy ma proste jak świeca. Szedł prosto do niej. Od razu poznała, że jest czegoś zmartwiony. Nie stąpał tak ostro, a pod oczami miał wielkie sine cienie. Już parę dni tak chodził.

— Gdzie pani? — spytał, zatrzymując się przed studnią.

— Pojechała z Fiedorem, zaraz po obiedzie.

— Dokąd? Do miasta?

— Musi do miasta, bo powozem, a i obroku Fiedor wziął.

Twarz mu pociemniała, skrzywił się i patrzył w ziemię. Potem już nic nie mówił, tylko zawrócił i poszedł znów do ganku. Goniła oczami popielatą postać. Minął purpurową różankę, minął kule jaśminu i przystanął koło płotu. Widziała wyraźnie jasny, zwieszony profil. Żał go jej było. Gryzie się czegoś. Czyżby — czyżby pani? Aż ją olśniło. Ależ tak! tak! Że też się pierwej nie domyśliła!

I co na to powie gospodynia? — pomyślała zjadliwie. A no, pani teraz wolna, to się i pobiorą. A gospodyni pójdzie precz! precz! Zatchnęła się radością. Ale troszkę, troszeczkę było jej przykro. — Strasznie miły pan — westchnęła.

Przemko stał koło ściany z dzikiego wina. Od czasu odwiedzin Kreczumowicza cień wszedł mu pod powiekę. Oto znowu był w dole, w zimnej, głębokiej jamie ubóstwa. I miał tam pozostać, jeśli — jeśli Zula. — Gdy myślał o niej, zdejmował go jakiś strach.

Nie unikała go teraz, uśmiechała się czasem życzliwie. Była dobra, choć nieskończenie daleka. Nie wydawało się możliwym ucałowanie jej ręki, inaczej niż zdawkowo, przy powitaniu. Może i nie było w tym nic złego. Byłoby nawet dziwnym, gdyby się zachowywała inaczej... Ale...

Dzisiejszy wyjazd zaniepokoił go. Pojechała do miasta, w tajemnicy, podczas jego drzemki. Żeby tylko ten stary pułch nie namówił jej na jakie głupstwo, jak np. ofiarowanie większej sumy na wskazane przez Krzysztofa cele. Czy taka niemądra istotka może się znać na interesach? Gdy rejent zacznie jej pleść swoje bajki, gotowa popętnie szaleństwo.

Uczuł nagłe chęć ruchu, biegu, wyładowania nurtującej męki. Wziął strzelbę i gwizdnąwszy na Topaza poszedł miedza koło sadu. Rozlały się przed nim wielkie

pola żyta; błękitnawej mory, mieniącej zielenią. Zanurzył się w niej.

W półgodziny potem zaklaskiwały przed dworem kopyta i z szumem mokrego piasku zatrzymał się powóz. Na węgłach budy leżały złote chusty kurzu. W harmoni drze psów wysiadła Zula, strzepując opyloną do białości krepę, a za nią wygramolił się doktor.

Spotkała go wracając i zaprosiła. Pojechał chętnie, ale przyglądał się jej z zadumana troską. Czuł, że pragnie mu się z czymś zwierzyć. Oczy miała szkliste, błyszczące, a twarz w gorących rumieńcach. Popękane usta uśmiechały się zagadkowo.

Gdy zasiadli w bawialni, w ciszy i półmroku, przy drzwiach otwartych na taras, poczęła mówić. Zrzekła się spadku po mężu. Przeznaczyła go na cele, wymienione w niedokończonym testamentie. Tylko naturalnie renta dożywotnia dla Przemka. Zabezpieczona jakoś (ona się na tym nie zna) od spadku waluty. Akt rejentałny, wygotowany w obecności adwokata Barancewicza był już gotów, tylko nie podpisany. Sam Kreczumowicz prosił bardzo, żeby się jeszcze namyśliła. Że to nie można tak, od razu. Że to bardzo ważne. Ale on śmieje się z tego. Nie można od razu, ale i nie można inaczej.

I spieczona usteczka uśmiechała się boleśnie. Opo- wiadała, jak odzierała się z całego spadku, aż obaj prawnicy zwrócili jej uwagę. Nazwali to egzaltacją młodości. Ale co jej tam! Ma przecież jeszcze kilkanaście swoich zagonów, tam, w rodzinnym majątku, no, i dom ciotek, wielki, niski, ciepłutki dom, zawsze dla niej otwarty. Wieg czego więcej trzeba?

Słuchał. Ale słuchając wyczuwał i to, o czym nie mówiła. Zrozumiał wszystko co zaszło. Przez sekundę ugryzł go gądz zazdrości. Ale była to zazdrość prawie bezosobowa, raczej bunt, że ktoś tak niegodny... Raczej smutek nad nędzą życia.

Przerwała, umilkła nagle, znużona, zgaszona. I siedzieli oboje cicho w zapadającym mroku. Długi, radosny dzień uchodził z żalem. Powietrze pełne było świetlnych jedwabnych pogłosów młodego lata. Łoboski obserwował zadumana głowę, na której, zachód grał czerwonym pyłem i te oczy niewiedzą, wlepione gdzieś w przestrzeń i te usta współtętnujące, jakby zdyszące. I rozważał sobie coś w myśli.

Po chwili wstał, uchylił pokrywę fortepianu i spytał czy można zagrać. Spojrzała na niego zdumiona. — Owszem, jeśli pan sobie życzy. — Czła się lekko urażona, że proponuje muzykę w domu tak świeżej żalob-

Ale stary lekarz wiedział co robił. Chciał przerwać zaklęty łańcuch męki. Nie podobała mu się ta sucha egzaltacja i te zaciągnięte szklawe żrenice. Położył ręce na klawiszach. — „Heimweh“ Griega — przemknęło jej przez głowę. Ujrzała myślą starą, zieloną okładkę a na niej czarne litery. — No, więc cóż, niech gra sobie, skoro mu to sprawia przyjemność.

Lecz już od pierwszych akordów wyrosły znajome skały. Posępne, brunatne olbrzymy wynurzały się zwolna na ołowianym niebie. W głębi śpi czarna, milcząca woda. A ona musi znów iść na te szczyty ostrą, kamienistą ścieżką. Musi iść. Nie ma zmiłowania. Jak można tak grać? Przecież trzeba mieć odrobinę litości... Ten człowiek ją, okrwawioną kaleczy jeszcze, tępo, okrutnie. Dlaczego ją torturuje?

Nastąpiła cisza, w której grały tylko ciemne, głębokie uchodzące echa. A potem cichutko rozsypały się srebrne i szklane dzwoneczki...

Powstała z miejsca. Szła jak ślepa, macając, aż skrzęciła na taras. Dostę tego. Nie chciała przyjąć tej muzyki. Pragnęła przejść mimo niej — uciec — odepchnąć ją od siebie. Lecz nie mogła. Bowiem biegła ulewą cudnych ucinanych dźwięków i zalewała ją. Była jak jedwab różnobarwny, który leciał za nią wstążką. W prostocie swojej mówiła o rzeczach większych niż wszystko. Aż nagle zerwała się jakaś struna. Sama nie wiedziała kiedy schwyciła się za skronie i usłyszała własny szloch. Oparła czoło o chropawy filar ganku i tarła je aż do krwi. Zaciśnęła oczy. Wszystek ból, całutka męka zestrzeliła się w gardle, aż wyłkła ustami, które były niby obce i łamały się bezwładnie.

— O, Krzysiu! Krzysiu! Przecież i Chrystus przebaczył jawno grzesznicy.

Zastygła. Przytuliła się do zimnego muru. Nie czuła już siebie wcale. Jedna i druga chwila opadła jak ciężki kamień. I nagle od grzęd różnobarwnych podniosła się leciutka powiew i już pozostał. Coś niby smuga, niby westchnienie. Nito jasność, nito zapach, nito szmer...

Ktoś wszedł.

Zbliżyły się czyjeś kroki, dosłyszalne uchu, lecz które zamkniętym jej oczom jawiły się raczej jako skrawki światła. Szły ciche, szybkie, aż zatrzymały się przy niej i nieopisanie słodczy dłoń spoczęła na jej ramieniu. Dźwięk to było dotknięcie. Nie ciążyło, lecz najłżejszą zwinnością ciągnęło ją ku sobie. A jednocześnie uczuła, że pękły jakieś zapory, ból uszedł gdzieś, a ją ogarnia cicha błogość, która także była światłem.

Gruźlica płuc jest nie-
ublaganą i corocznie,
nie robiąc różnicy dla
płci, wieku i stanu, kosi miliony ludzi.
**PRZY ZWALCZANIU CHORO-
B PŁUCYCH, BRONCHITU uporczy-
wego, męczącego kaszlu, GRYPY
i t. p. stosuj pp. lekarze —
„BALSAM TRYKOLAN”**
Gaseckiego, który ułatwia wydzielenie
się płwociny, wzmacnia organizm i sa-
mopoczucie chorego oraz powiększa
wagę ciała i usuwa kaszel.
Sprzedają apteki

Krapeczki.

BEZPŁATNA JAZDA

Amator dorożek.

Ludzie narzekają, że życie jest nudne,
a tymczasem motoryzacja znakomicie uroz-
maica żywot. Naturalnie, aby móc posiadać
takie urozmaicenia, należy przedtem mieć
pieniądze na samochód, ale...

Otóż wszędzie i zawsze jest jakieś „ale”
Już — już byłem zdecydowany starać się
gdzieś o kredyt na samochód, gdy przypad-
kowo rozmowa dwóch samochodziarzy —
amatorów, jaką podслуchałem w tramwa-
ju, zniechęciła mnie. Jeden z rozmówców,
świeżo upieczony automobilista, żalił się
przed przyjacielem, że niedawno kupiony
samochód nie tylko zatrzyma mu życie, ale
rujnuje go.

— Powiedział ci, nie wiem już skąd
brać forsy na koszt samochodu!

— Przecież masz nowy wóz?

— Owszem, nowy.

— Więc na reperacje jeszcze nie wy-
dajesz!

— Reperacje? Reperacje to byłoby
głupstwo. Przy reperacji wiem przynaj-
mniej za co płacić. Wiem, że coś z tego
będę miał. Ale ja płacić kary!

— Posiadając prawo jazdy, nie umiesz
jeszcze jeździć? Przejeżdżasz przechod-
niów?

— Broń Boże! Nie mam na sumieniu
żadnego trupa. Ale inne kary... W ciągu
tego tylko tygodnia, który przecież jeszcze
się nawet nie skończył, zapłaciłem już trzy-
dzieści sześć złotych mandatów! To mnie
rujnuje. Posłuchaj tylko: jednego razu za-
pomniałem po wjeździe do miasta zamie-
nić długi reflektor na krótki. Ostatecznie
nie ma nieszczęścia, prawda? Ale złapał
mnie posterunkowy i zapłaciłem mandat.
Potem okazało się, że tylne światło na nu-
merze nie działa. Mandat. Innym razem
prawy reflektor nie zapalił się i tylko sam
lewy. Mandat. Gdy znowu nazajutrz zapa-
lił się tylko prawy, a lewy nie — mandat.
Jechałem przez ulicę nieco szybciej, nie tak
szybko, żeby być groźny dla otoczenia,
ale spieszyło mi się. Mandat. Wyjechałem
parę dni temu za miasto. Padał deszcz,
było błoto, po godzinie wróciłem do mia-
sta — mandat.

— Za co?

— Pytasz się jeszcze? Za to, że błoto
podmiejskie zachłapało mi numer rejstra-
cyjny. Czy siedząc w maszynie mogłem wi-

zieć, że numer jest zabłocony? Nie mo-
głem. Tymczasem, że przecież nie jestem
jasnowidzem, nie nie pomogło. Mandat.
Innym razem wyjechałem na miasto i nagle
maszyna stanęła. Rzeczywiście w bardzo
ruchliwym miejscu, ale co ja jestem wi-
niem, że w żaden sposób nie chciała iść da-
lej? Sprawdzam karburatory, przewody,
wszystko, co się tylko dało, dmuchałem,
chuchałem, czyściłem — nic nie pomogło.
Maszyna nie chciała ruszyć.

— I co się okazało?

— Zatrzymałem jakiegoś szofera — tak-
sówkarza, żeby mi pomógł zobaczyć i od-
razu stwierdził, że przyczyna jest bardzo
prosta: zabrakło benzyny. I dwa mandaty.

— Dlaczego dwa?

— Za niego i za siebie, za tamowanie
ruchu na ulicy! Powiedział ci, chłopie, je-
stem zrozpaczony. Strasznie lubię moją ma-
szynę, nie ma większej przyjemności, niż
jazda samochodem, ale to mnie rujnuje.
I nie wiem, czy chodzić na piechotę, czy
sprzedać wóz, czy przeprowadzić się do
małego miasteczka, gdzie przepisy nie są
tak ściśle przestrzegane. Przecież dopiero
wczoraj wieczorem znowu zapłaciłem man-
dat.

— Tym razem za?

— Zapomniałem, że jest już jedenasta
wieczorem i że o tej porze nie wolno na
ulicy sygnalizować głośno. A napatoczył mi
się na jeźdźnię jakiś głuchy gość, bo dopie-
ro jak mu ryknąłem nad uchem syreną, u-
stąpił z jezdni. Ale ja zapłaciłem mandat.

Po tej rozmowie stanowczo zrezygnowa-
łem z maszyny i przestałem szukać pożycz-
ki. Jazda tramwajem okazuje się znacznie
tańsza.

CZESIO.

Czesław Kołodziejczyk, bez stałego miej-
sca zamieszkania, nie lubi zresztą ani sa-
mochodów ani tramwajów. Czesio przepada
za jazdą dorożką. Wślął więc do dorożki
Szał Gawrońskiego i kazał się zawieźć na
ulicę Zgierską. Na wstępie tej ulicy usłu-
gował dyskretnie związek z dorożki, doro-
żkarz jednak wszczął alarm i pasażera ujęto.
Sąd Grodzki skazał Czesława Kołodzie-
czyka na dwa miesiące aresztu, z zawie-
szeniem na pięć lat, o ile w ciągu dwóch
tygodni zapłaci dorożkarzowi 1 złoty.

Jerzy Krzecki.

„Tyłem na czworakach pod górę”

KOMICZNA SCENA NA ULICY.

Z Wilna donoszą:

Chociaż zasadniczo za ojczyznę wszel-
kich dziwałów i ekstrawagancji oraz eks-
centrycznych wybrków uważa się Amery-
kę, zaś z oryginalnych zakładów słynie An-
gla, zarówno jedno jak i drugie zdarza się
czasami i u nas w kraju, ba, nawet w na-
szym stolicy Wilnie!

Onegdaj, na przykład, liczni przechod-
nie natknęli się na ulicy Mała Pohulanka
na niezwyklej scenkę...

Mianowicie pewien młody człowiek, za-
łożysz się z kolegą, że przejdzie na czwo-
rakach przez Małą Pohulankę od Zawalnej

do Domu Akademickiego, — kroczył mo-
zoliwie w tej osobliwej pozycji chodnikami
pnąc się w górę po stronie i spadzistej uli-
cy, zaś dla większej sensacji kroczył od-
wrócony tyłem.

Ekscentryczny młodzien — mimo chło-
du — wędrował pod górę w ubraniu mary-
narkowym i z gołą głową, obok niego zaś
maszerował kontrolujący snadź jego „wy-
czyn” kolega, dźwigając płaszcz i kapelusz
dobrowolnego akrobaty!

Publiczność w pierwszej chwili się dzi-
wiła, snuła przypuszczenia a propos ewen-
tualnego nadużycia trunków wysokowoc-
nych, niebawem jednak, domyśliwszy się, że to
zakład, obserwowała rozbawiona — nie-
codzienny ten obrazek.

Zwłaszcza frapowały przechodniów za-
maszowe rękawiczki, którymi młodzieniec o-
pierał się beztrudno o brudny chodnik.

Niecnny podstęp oszustów

wobec nieszczęśliwej kobiety

Z Bydgoszczy donoszą:

Swego czasu popularny był na gruncie
bydgoskim czarnooki kelnier o czekolado-
wej barwie twarzy i dlatego zwany „mu-
rzynek”, a którego właściwe nazwisko
brzmiało Walerian Bodanowski. Z chwilą je-
dnak porzucenia swego pierwotnego zawo-
du i przejścia do innego fachu, „murynek”
stacząc się w dół, zyskał smutną popular-
ność — w sądzie. Występował w roli de-
tektywa prywatnego, zresztą bardzo nieu-
dolnego, skoro zawsze daje się schwycić
przez sprytniejszą od niego policję. Bada-
nowski już kilkakrotnie popadł w kolizję
z kodeksem karnym. Założył on sobie pry-
watne biuro wywiadowcze pod nazwą „De-
tektyw” i wśród ludzi mniej inteligentnych
pożył sobie zaufanie, co wykorzystał dla
swoich celów osobistych, dokonując sze-
regu oszustw. Biuro to później na skutek
zarządzenia Starostwa musiał zlikwidować.
Nie przeszkadzało mu to jednak w upra-
wianiu dalszego niecnego procederu ro-
bienia „kantów” i szantażowania ludzi.

Już siedmiokrotnie karany za różne
przestępstwa „murynek”, liczący obecnie
52 lata, zasiadł ponownie na ławie oskar-
żonych wraz z 38-letnim Wiktolem Olej-
nickim z Bydgoszczy. Obaj oskarżeni za-
mierzały skrzywdzić pewną nieszczęśliwą ko-

bię, matkę nieślubnego dziecka, niejaką
Józefę K. Współdziałając z ojcem nieślub-
nego dziecka, Bodanowski na skutek swych
machinacji, doprowadził do wznowienia
przegranego przez ojca dziecka procesu ali-
mentacyjnego. Następnie Bodanowski zwró-
cił się do matki dziecka, zmuszając ją do
wystawienia pisemnego upoważnienia do
podjęcia przez niego i Olejnicką sumy
200 złotych, złożonych jako alimenty w ka-
sie Sądu Grodzkiego w Kartuzach, a w ra-
zie odmowy obaj zamierzali „odpowiednio”
zeznawać we wznowionym procesie ali-
mentacyjnym, tak że proces mógłby dla niej
wypaść niekorzystnie. Kobieta pod groźbą
wystawiać takie upoważnienie, lecz zarazem
zrobiła doniesienie na Bodanowskiego i
Olejnicką.

Przed Sądem Grodzkim obaj oskarżeni
dumaczyli się wykrętnie, lecz nie im to
jednak nie pomogło. Na podstawie zeznań
świadków, a w szczególności matki dziecka
Sąd skazał każdego z oskarżonych na karę
dziesięciu miesięcy więzienia.

„Murynek”, jak widać, stał już od la-
t znajduje schronienie w więzieniu.

PIĄTEK, 16 GRUDNIA

Warszawa i (Raszyn)

i inne Rozgłosie Polskie.

Ziela przeciw cierpieniom płucnym

ogólnie jako **Herbata Puhlmanna** lagaćka kaszel
znane jako **Herbata Puhlmanna** Paczka 1,65 zł.
Do nabycia w aptekach i drogeriach

RADIO-KACIK.

CZWARTEK, 15 GRUDNIA.
Warszawa i (Raszyn)
i inne Rozgłosie Polskie.

15.00 **Pay na wojnie**, w służbie policyjnej i sanitar-
nej — dialog dla młodzieży (z Krakowa)

15.15 **Brydż czy posiedzenie?** — dialog

15.30 **Musyka obiadowa** w wykonaniu orkiestry Roz-
głosie Katowickiej

16.00 **Dziennik popołudniowy**

16.05 **Wiadomości gospodarcze**

16.20 **U inspektorki pracy** — audycja dla młodzieży
ilealnej

16.40 **Recital fortepianowy**

17.10 **Walka nauki z niewiedzią wrogiem —**
odezty

17.20 **Nasze pieśni** — z Krakowa

18.00 **Audycja dla młodzieży wiejskiej**

18.30 **Zyciorys instrumentów: „Rodzina skrzypo-
wa” (wiołaczka, altówka i skrzypce) — audy-
cja z Wilna**

19.00 **Koncert rozrywkowy** — z Poznania

20.35 **Audycja informacyjna: Dziennik wieczorny,**
wiadomości meteorologiczne, wiadomości sporto-
we oraz nasz program na jutro

21.00 **Tętno Wyobraźni: „Książę Niezłomny” —**
dramat Juliusza Słowackiego

22.00 **Musyka kameralna** — płyty

22.55 **Przegląd prasy**

23.00 **Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego,**
komunikat meteorologiczny

23.05 **Koncert muzyki polskiej w wykonaniu orki-
estry symfonicznej P. R.**

Koncert poprzedzi słowo wstępne w języku
francuskim

Łódź, jak Raszyn, oraz:

14.00 **Ulubione pieśniarki i pieśniarze** — płyty

14.50 **Łódzkie wiadomości giełdowe i odczytanie**
programu

18.00 **Dajemy sierocie rodzinę zastępczą** — pogad-
anki

18.10 **Musyka z płyt**

18.20 **O wszystkim po troszku**

18.25 **Wiadomości sportowe lokalne**

22.00 **Pani domu z olświeceniem w ręku** — pogadanka

22.10 **Koncert świąteczny Łódzkiej Rodziny Radiowej**

23.05 **Zakończenie audycji**

6.30 **Pieśń poranna**

6.35 **Gimnastyka**

6.50 **Musyka z płyt**

7.00 **Dziennik poranny**

7.15 **Musyka z płyt**

8.00 **Audycja dla szkół**

8.10—11.00 **Przerwa**

11.00 **Audycja dla szkół**

11.30 **Pieśni i piosenki w wykonaniu Ryszarda**
Crooka — płyty

11.57 **Sygnal czasu i hejnał z Krakowa**

12.03 **Audycja południowa**

13.00—15.00 **Przerwa (programy lokalne)**

15.00 **Audycja dla młodzieży** — z Poznania

15.20 **Poradnik sportowy**

15.30 **Musyka obiadowa** — z Wilna

16.00 **Dziennik popołudniowy**

16.05 **Wiadomości gospodarcze**

16.20 **Rozmowa z chorymi** — ze Lwowa

16.35 **Pieśni w wykonaniu Larisy Martinson**

17.05 **Pułkownik Stan. Becchi (w 75-letnią roczni-
cę zgonu) — felieton**

17.20 **Recital klarnetowy** — z Poznania

17.45 **Jakie sporty może uprawiać kobieta?** — pog-
adanka

18.00 **Audycja dla wsi**

18.30 **Sluchowski pt. „Sen nocy radiowej”**

19.00 **Koncert rozrywkowy** — ze Lwowa

20.00 **Koncert w wykonaniu orkiestry Filharmonii**
Warszawskiej i chóru Lipeckiego Gewandhaus'u
(150 osób) — transmisja z Filharmonii Warsz.

W przerwie:

20.50 **Audycja informacyjna: Dziennik wieczorny,**
wiadomości meteorologiczne, wiadomości sporto-
we. Nasz program na jutro

22.30 **„Opowiadanie przyjaciela” — nowela Jana**
Miernowskiego

22.45 **Musyka z płyt**

22.55 **Przegląd prasy**

23.00 **Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego,**
komunikat meteorologiczny

23.05 **Wiadomości z Polski w języku francuskim**

23.15—23.55 **Program Warszawy II**

Łódź, jak Raszyn, oraz:

5.30 **Pieśń poranna**

5.35 **Musyka poranna z płyt**

11.25 **Pieśni i piosenki w wykonaniu Ryszarda**
Crooka — płyty

14.00 **Melodie z filmów dźwiękowych** — płyty

14.50 **Łódzkie wiadomości giełdowe i odczytanie**
programu

17.45 **Literatura przez mikrofon dla wszystkich:**
fragment z powieści Jana Brzozy pt. „Dziękuję”

18.00 **Lekkie piosenki**

18.20 **Jak spędzić święta?**

18.25 **Wiadomości sportowe lokalne**

22.55 **Wiadomości bieżące**

23.05 **Zakończenie audycji**

Nie pozwól by głodne i zziębnięte były dzieci bezrobotnych

Złóż ofiarę na Pomoc Zimową

A. TURIEŃNE.

OJCIEC.

„Droga moja Siostrzyczko!
Nie ma Cię zdziwi, jestem pewna,
treść mego listu. Wam paryżanom wydaje
się, że u nas na prowincji nie się nigdy nie
dzieje, i że my, na przykład, to „naczy Eli-
za, Roger i ja, mieszkając we toje, pędzi-
my spokojny, cichy żywot, nie wiedząc, co
to wstrząs, ani nawet głębsze jakieś wra-
żenia.

A tymczasem, nie domyśliłabyś się za
nic, co spotkało naszą siostrę Elizę i jej
męża Rogera, co, czego, mówię Ci, żadne
z nas nigdy się spodziewać nie mogło.

Pisałam Ci parokrotnie, więc Ci wi-
domo, że szwagier nasz, dawniej przecież
bardzo miły, stał się od jakiegoś czasu nie
do wytrzymania, obawiałam się wręcz, czy
to nie będzie u niego ostra neurastenja: za-
wsze cznie zły, skrzywiony, zręczący, że wszy-
stkiego niezadowolony, a do tego milczący,
jak grób. Nie podobna było się dowiedzieć,
co mu dolegało.

Był parokrotnie u doktora Varas'a, do-
bręgo naszego znajomego, lecz na zapyta-
nia, dotyczące diagnozy i przepisanej ku-
racji, dawał mętne, wymijające odpowie-
dzi.

Często tylko nagle chwytł Elizę za rękę,
przyciągał ją do siebie i, chowając głowę
na jej ramieniu, powtarzał zgnębnym
głosem:

— Gdyby nie ty, moja najdroższa, po-
stradałbym zmysły!
Naprawdę starał się go rozerwać
i rozweselić i doszliśmy do wniosku, że
musi być przemęczony i, że powinien wy-
jechać na odpoczynek, lecz on o tym nie
chciał słyszeć.

Aż tu któregoś wieczora, gdy ja byłam
w kinie, dostał gwałtownego ataku nerwo-
wego i wśród szlochów i łez wyznał Eli-
zie, że przeżył miłosną przygodę z pewną
sklepową ze składu aptecznego w naszym
mieście. Odbili razem parodniową podróż.
Było to wtedy, pamiętasz, kiedy wpadł do
Paryża, jak ogień, i nie miał nawet czasu
z Tobą się zobaczyć.

Roger przysięgał na cienie swojej matki
że ani na chwilę nie przestął być najczu-
lszym i najbardziej kochającym z mężów,
że był to chwilowy, niezrozumiały dla nie-
go samego kaprys, bo właściwie nigdy mu
się ta dziewczyna naprawdę nie podobała,
i na drugi dzień po powrocie przestął o niej
myśleć.

Tymczasem, i tu się zaczyna dramat,
Roger się dowiedział, że z tej jego eska-
pady urodził się syn!...

Matka zostawiła go na łasce ludzi i wy-
jechała, pracując teraz w sklepie w Paryżu.
Roger natychmiast zabrał dziecko i oddał
je na garnuszek gdzieś tu pod miastem.
Ma niedaleko, pół godziny autem, i podo-
bno prawie codziennie tam jeździ.

Możesz sobie przedstawić moje zdumie-
nienie wtedy, gdy wróciłam do domu. Za-

stałam Elizę czerwoną, podnieconą, zapla-
kaną i nadaną, a szwagra odmiennego-
go: był zupełnie uleczony. Usta mu nie
zamykały, i o Elizę zabiegał, jak za naj-
kukliwszymi czasami narzeczeństwa. Żadne
mi, ma się rozumieć, nie powiedziało i
nie mogłam pojąć, co im się stało.

Na drugi dzień Roger kupił Elizie sre-
brenego lisa, a mnie zegarek na rękę!

Nareszcie, po paru tygodniach, Eliza
mi się zwierzyła.

Nie moge naturalnie Rogera tłumaczyć,
choć muszę przyznać, że rozumiem, co się
z nim dzieje.

Wiemy przecież, jak zawsze ginał za
dziećmi i co to był dla niego za dramat,
że nasza siostra nie może zostać matką.
Na ulicy przystaje i ogląda się za bobasa-
mi, nie opuści żadnego filmu, w którym
występuje jakiś młodec, a Eliza także jest
niepocieszona, że nie ma synka ani córeczki.

Muszę Ci przy tym powiedzieć, że do-
skonałe rozumiem, że chwila zapomnienia
ze strony męża może wcale nie świadczyć
o braku uczucia dla żony. Nie mogę więc
bezapalcyniście potępiać szwagra, który roz-
paczka, że zadał Elizie tyle bólu. Przyzwy-
czajony do szczerości wobec niej, nie był
w stanie dłużej przed nią kłamać.

Widzę go, jak w tajemnicy się wymy-
kał do swego chłopczaka, który przed mie-
siącem ciężko chorował na zapalenie oskrze-
li. Wyobrażam sobie niezdarność i trwo-
gę biednego ojca. Okazuje się, że do doktora

chodził się radzić nie o siebie, a o matego.
Wtedy to przestał spać po nocach i zo-
stał z niego skóra i kości.

W sześć tygodni po wyznaniu Rogera,
Eliza po wielkim zmaganiu się z sobą zdo-
brała się na odwiedzenie Piotrusia, i po po-
wrocie stamtąd opowiedziała mi o wszy-
stkim.

Mam wrażenie, że od razu przylgnęła
do niego, a dziś już się głęboko przywią-
zała do niewinnej istoty. Mały ją poznaje,
uśmiecha się do niej i wyciąga do niej rączki.
Ma być żywym portretem Rogera.

I oto, pomyśl tylko, moja droga, jaki
zamiar powzięła najstarsza nasza siostra:
chce wziąć Piotrusia za swego! Roger koń-
czy czterdzieści lat, może więc legalnie a-
doptować własnego syna, zapisanego do-
tąd jako: „z ojca nieznanego”, i państwo
Rogerowie będą mieli dla kogo żyć i komu
zapisać fabrykę, dom i resztę.

SPORT.

Polskie piłkarstwo we Francji stoi na mocnych nogach. PRZED OLIMPIADĄ W KATOWICACH.

Przyszłoroczne, II-gie Igrzyska Sportowe Polaków z Zagranicy, które odbędą się w lipcu w Katowicach będą wielką rewią fizycznej młodego pokolenia polskiego ze środowisk zagranicznych. W cyklu artykułów przedstawiamy stan poszczególnych działów sportu na tych terenach, gdzie osiągnęły one najwyższy poziom. Takim terenem dla piłkarstwa jest Francja.

Redakcja.

Paryż w grudniu. Sport i wychowanie fizyczne rozwija się wśród emigracji polskiej we Francji w kilku organizacjach młodzieżowych o charakterze społeczno-wychowawczym, jak w Związku Strzeleckim, Harcerskim, Sokolskim i w Katolickim Stowarzyszeniu Młodzieży Polskiej. Organizacja czysto sportowa jest natomiast Polski Związek Piłki Nożnej, liczący 31 drużyn piłkarskich (ponad 1.500 członków), podzielonych na trzy klasy: Lige, posiadająca 12 drużyn, A klasę — 8 drużyn, B klasę — 11 drużyn.

Pierwsze polskie kluby piłkarskie powstały już w 1922 roku, a więc w czasie masowego przybycia do Francji Polaków z Niemiec, względnie z Polski. W 1924 roku kluby zrzeszyły się we wspólną organizację pod nazwą „Polski Związek Piłki Nożnej we Francji”.

W każdej klasie przeprowadzane są spotkania o mistrzostwo a ponadto od 1935 roku piłkarze we Francji walczą o Puchar Emigracji, ufundowany przez Światowy Związek Polaków z Zagranicy.

W roku bieżącym tytuły mistrzowskie w poszczególnych klasach uzyskali:

Drużyna „Promień” z Montigny-en-Gohelle — w Lidze; „Fortuna” z Haillicourt w A klasie i II-ga drużyna „Rapid” z Ostricourt — w B klasie.

Zawody o Puchar Emigracji odbywają się w ramach Świąt Sportowych, urządzanego rokrocznie i obejmującego poza piłką nożną również i lekkoatletykę.

Tegoroczny mecz finałowy o puchar rozegrany został pomiędzy zdobywcą pucharu z 1937 roku drużyną „Fortuna” z Haillicourt a drużyną „Promień” z Montigny-en-Gohelle. Zwycięstwo odniosła „Fortuna” w stosunku 3:2, zdobywając puchar po raz drugi z rzędu.

Członkowie Polskiego Związku Piłki Nożnej rekrutują się z elementu robotniczego, przeważnie z górników, więc największa

ilość drużyn piłkarskich powstała w okręgu wybitnie górniczym, jakim jest departament Pas-de-Calais.

Stosunki ze sportem francuskim ułożyły się dość pomyślnie i piłkarze polscy we Francji utrzymują z klubami francuskimi żywy kontakt, a o wartości Polaków świadczy fakt, że nasi piłkarze chętnie są widziani w klubach francuskich i kilku wychowanków Polskiego Związku Piłki Nożnej zaangażowanych zostało do narodowej reprezentacji Francji, jak Ignacy Kowalczyk, Wawrzyniak i Nowicki.

Doceniając znaczenie wychowawcze i propagandowe kontakty ze sportem krajowym, Polski Związek Piłki Nożnej we Francji zaprasza do siebie drużyny ligowe z Polski. Już w 1933 r. krakowska „Wisła” gościła u nas „Francuzów”. Po niej przyjeżdżała reprezentacja Krakowa, następnie w 1934 r. — „Pogoń” ze Lwowa, w 1935 — „Warszawianka” i „Warta” i wreszcie w 1937 r. reprezentacja Polski Zachodniej rozegrała spotkanie z reprezentacją piłkarską emigracji.

Tak dobrze pojęta łączność ze sportem krajowym dała doskonałe rezultaty. Młodzież garnie się do polskich klubów, starsze społeczeństwo z życzliwością patrzy na poczynania młodzieży.

Jeśli polskie piłkarstwo we Francji stoi dziś na mocnych nogach, przypisać to należy właśnie tej łączności z krajem, świadczącej, że młodzież emigracyjna nie tylko umie kopać piłkę, ale myśli i czuje po polsku.

Praca wychowawcza w duchu narodowym, jako podstawowe zadanie każdej organizacji, bez względu na jej charakter, „specjalizacyjny” jest najwyższą wartością, przynoszącą jak najlepsze wyniki rozwojowe.

Realizacja programu sportowego dla celów postawionych wyżej, wydać musi zawsze dodatni rezultat: mówię po sportowemu — doprowadzi do mety i to w dobrej formie. A oto nam wszystkim chodzi.

Stwierdzając sukcesy osiągnięte przez Polski Związek Piłki Nożnej we Francji nie można pominąć milczeniem pracy długoletniego prezesa p. Stefana Domagalskiego, jednego z twórców polskiego piłkarstwa we Francji. Obecny prezes p. Teofil Szybowicz prowadzi swoją armię piłkarską po nowo zwycięstwa. Szukuje się do walnej rozprawy na II-ich Igrzyskach Sportowych Polaków z Zagranicy w 1939 roku w Katowicach.

Zygmunt Stokowski.

Tchórzliwy bokser ciężkiej wag. Zwycięstwo estońskich bokserów 11:5.

W środę wieczorem odbył się w Wilnie międzynarodowy mecz bokserów pomiędzy reprezentacją Estonii występującą pod firmą reprezentacji Tallina i reprezentacją Wilna. Zwyciężyli Estończycy zdecydowanie 11:5, mimo że oddali dwa punkty wal kowemu z powodu choroby Gridina. Goście okazali się znacznie lepsi od wilnian zarówno technicznie jak i taktycznie. Wszystkie ich zwycięstwa były przekonujące. Jedynie organizacja zawodów nie dopisała. Poza tym niewyrobiona sportowo publiczność wileńska przyjmowała nieprzychylnie niektóre rozstrzygnięcia sędziego ringowego Zaplatki mimo, że były zgodne z przepisami. Techniczne wyniki zawodów przedstawiają się następująco:

W wadze muszej — Lendzin (Wilno) zwyciężył na punkty Paerna (Tallin).

W wadze koguciej — Rusiecki (Wilno) zdobył dwa punkty walkowerem wobec nie stawienia się na ring chorego Gridina. Po tym spotkaniu Wilno prowadziło już 4:0. Było to jednak ostatnie zwycięstwo odniesione przez gospodarzy.

W piórkowej — Seeper (Tallin) wygrał przez techniczny k.o. w drugiej rundzie z Malinowskim. Pierwsza runda wykazała od razu dużą przewagę bardziej agresywnego Estończyka. Na początku drugiej rundy Seeper zwał swego przeciwnika na deski i wygrywał przez techniczny k.o.

W wadze lekkiej — Estończyk Kanepi

w najładniejszej walce wieczoru pokonał na punkty Berga.

W wadze półśredniej — sędziowie uznali spotkanie Nilendera (Tallin) z Matiu kowem (Wilno) za remisowe. Rozstrzygnięcie to krzywdzi Estończyka, który był niewątpliwie lepszy od swego przeciwnika.

W wadze średniej — Estończyk Raadik zmusił do poddania się Untona (Wilno).

W wadze półciężkiej Estończyk Leet z nokautował w trzeciej rundzie Polakowa. Bardzo ambitny i silny fizycznie Polakow bronił się rozpaczliwie przez dwie rundy, ale w trzeciej musiał ulec przewadze technicznej i taktycznej przeciwnika. Wilnian okazał się bardzo surowo technicznie i jedynie duża ambicja umożliwiła mu przetrzymanie dwóch rund.

W wadze ciężkiej — Linnamagi (Tallin) wygrał jedynie na punkty z Blumem (Wilno). W pierwszej rundzie wilnian jakby zahipnotyzowany klęską Piłata z tym samym Estończykiem walczył słabo unikając trzaskiwa pięści przeciwnika. Rundę tę wygrał Estończyk wysoko. W drugiej rundzie przewaga Estończyka poważnie zmalała, a w trzeciej rundzie Blum miał już wyraźną przewagę, panując zupełnie nad sytuacją. Nie mógł jednak nadrobić straconych punktów ze względu na swoją mocno niesportową taktykę w drugiej rundzie. Druga runda właśnie zadecydowała o porażce wilnianina.

Rezygnacja po powrocie z zagranicy Sensacyjne rozwiązanie incydentu hokejowego Kraków — Śląsk.

Sprawa zajęć po meczu hokejowym Kraków — Śląsk na sztucznym torze w Katowicach znalazła sensacyjne rozwiązanie.

Po przyjeździe z zagranicy kapitana sportowego Krak. OZHL, p. Voigta, przeprowadzono w Krakowie dochodzenie co do incydentu śląskiego. Prezes Krak. OZHL, dyr. Hardt powiedział prasę, że przyjęta została rezygnacja p. Voigta ze stanowiska kapitana sportowego OZHL w wyniku incydentu śląskiego.

Zarząd okręgu uznał stanowisko p. Voigta za niepokrywające się ze stanowiskiem Zarządu, gdyż p. Voigt nie był upoważniony do informowania prasy. Zarząd Krak. OZHL, przyjął, że sporadyczne wypadki, jakie miały miejsce po meczu Kraków —

Śląsk ze strony nielicznych jednostek, nie mogą obciążać opinii sportowej Śląska.

Zarząd Okręgu Krakowskiego uważa, że stanowisko jego doprowadzi do ponownego nawiązania jak najlepszych stosunków pomiędzy okręgami śląskim i krakowskim. Jednocześnie Zarząd KOZHL ubolewa, że okręg śląski zbyt pochopnie postanowił zerwać stosunki sportowe z Krakowem, nie pytając o zdanie Zarządu Krak. OZHL, i skreślając Kraków z turnieju czterech miast.

Obowiązki kapitana sportowego w Krak. OZHL — po rezygnacji p. Voigta — pełnić będzie p. Zygmunt Szembek, dawny kapitan tego okręgu.

Sport w kilku słowach.

— Przygotowania do sezonu hokejowego w Łodzi są w pełnym toku. W tych dniach powrócili z kursu treningowego w Katowicach Natkański z Wimy, Urbański i Kamiński z KP Zjednoczone, Rogalski z ŁKS-u. Poza tym z kursu sędziowskiego w Katowicach powrócili trzej sędziowie łódzcy, pp. Szmidtke, Hubert i Wagner. W celu odpowiedniego przygotowania hokeistów Łódzkiej Okręgowej Ligi Hokeja Lodowego zorganizował dla zawodników klubów łódzkich suchą zaprawę pod kierunkiem instruktora Wł. Króla. Zaprawa ta odbywa się we wtorki i czwartki od godz. 19.30 w hali sportowej Wimy przy ul. Rokicińskiej. W najbliższy wtorek 20 bm. odbędzie się w lokalu KP Zjednoczone przy ul. Przedzalanianej 68 pogadanka dla czynnych zawodników oraz dla kierowników sekcji. W poniedziałek 19 bm. rozpocznie się w lokalu ŁKS-u o godz. 20-ej kurs dla kandydatów na sędziów hokejowych. Kalendarzyk mistrzostw hokejowych nie został jeszcze ustalony, jednak zarząd ŁOZHL postanowił rozpocząć mistrzostwa okręgu po świętach Narodzenia. Mistrzostwa będą przeprowadzane w szybkim tempie, gdyż Łódź będzie miała do dyspozycji pięć torów: ŁKS, UT, KP Zjednoczone, Wimy i SKS-u. Zawody o mistrzostwo odbywać się będą również w Zgierz na lodowisku tamtejszego SKS-u.

— Najbliższym meczem międzymiastowym łódzkiej reprezentacji bokserkiej będzie mecz z Toruniem o nagrodę przechodnią prezydenta m. Torunia.

— Kolarze — turyści KP Zjednoczone przejechali w ciągu sezonu 1938 r. ogółem 40.716 km. Sekcja zorganizowała 15 wycieczek, w których brało udział 31 kolarzy. Najdłuższą wycieczką odbyła się do Krakowa na jazdę ogólnopolską, a poza tym odbyły się wycieczki do Piotrkowa, Tomaszowa-Mazowieckiego itd. Indywidualnie najwięcej kilometrów przejechał Z. Braksator 2.108 km przed B. Rzepeckim 1993 km i B. Mutnikiem 1900 km. Pierwszy z nich zdobył złotą nagrodę ekstra-klasy kolarskiej, zaś następni dwaj srebrne nagrody I-ej klasy.

— W mistrzostwach zapasniczych okręgu łódzkiego, które rozpoczęły się w bieżącym tygodniu bierze udział 5 klubów: IKP, Wima, KP Zjednoczone, Krusche-Endler i SKS. Tytuł mistrza broni IKP, które go najgroźniejszym rywalem jest Wima. Mecz IKP — Wima odbędzie się w najbliższą niedzielę. W sobotę 17 bm. odbędzie się w lokalu KP Zjednoczone mecz z mistrzostwa między KP Zjednoczone z Krusche-Endlerem.

— W dniach 9, 10 i 12 lutego odbędzie się mistrzostwa bokserkie juniorów okręgu łódzkiego. Zgłoszenia zawodników do dn. 1 lutego przyjmują Wydział Sportowy ŁOZB przy ul. Przedzalanianej 68.

— Znany sportowiec, łódzianin. Edward Alaszewski, absolwent CIWF, wybitny instruktor sportowy, zaangażowany został przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, jako inspektor sportowy dla emigracji polskiej w Belgii. Będzie on tam organizował sport polski, jak również przygotowywał reprezentacyjną drużynę Polonii belgijskiej na igrzyska Polaków z zagranicy w roku 1939.

MISTRZOSTWA CHORAGWI HARCERZY w tenisie stołowym.

W dniu 18 grudnia 1938 r. o godz. 9 rano w lokalu Szkoły Rzemiosł w Łodzi przy ul. Wodnej rozpoczyna się Harcerskie Zawody Tenisa Stołowego o mistrzostwo Choragwi Łódzkiej Harcerzy. Dla zwycięzców przewidziano szereg nagród w postaci sprzętu sportowego.

W zawodach startuje po 3-ch reprezentantów z każdego hufca.

KOŁO NAUKOWE uczniów Miejskiego Gimnazjum Męskiego im. Józefa Piłsudskiego w Łodzi urządza w auli gimnazjum (Sienkiewicza 46) dnia 16 grudnia br. (piątek) o godz. 19-ej (punktualnie) odczyt znakomitego fizyka, profesora d-ra Mariana Grotowskiego p. t. „Dzieje od krycia promieni Roentgena i promieniotwórczości”.

34 zespoły na starcie rozgrywek szkolnych w siatkówce i koszykówce

W niedzielę, dn. 18 bm. rozpoczynają się mistrzostwa szkół łódzkich w piłkę ręczną. Do mistrzostw zgłosiło się:

do koszykówki męskiej 14 drużyn; do siatkówki męskiej 15 zespołów; do siatkówki żeńskiej 15 zespołów.

Zawody rozegrane będą w dwóch klasach A i B, przy czym klasa A będzie się odbywać w dwie grupy. Po eliminacjach, w których drużyny „raja” każda z każdej, do finału dojdą po dwie drużyny z każdej klasy. Klasa A mecz 8 drużyn (po czterech w grupie) klasa B — 6 zespołów.

PRZYDZIAŁ HALI NA TRENINGI Komunikat Okręgowego Ośrodka WF w Łodzi.

W związku z uchwałą zapadłą na konferencji, odbytej w 4 Okręgowym Urzędzie WF i PW z przedstawicielami organizacji sportowych, w sprawie używalności hali sportowej podaje się do wiadomości, że z dniem 20.12 br. następuje nowy przydział hali na treningi dla okręgowych związków sportowych w następujący sposób:

1) ŁOZ Piłki Nożnej — poniedziałki, czwartki — od godz. 19 do 22.
2) ŁOZ Lek. Atlet. — wtorki, piątki — od godz. 19 do 22.
3) ŁOZ Piłk. Ręczn. — środy — od godz. 17 do 22.
4) ŁOZ WKS. — wtorki, czwartki — od godz. 17 do 19.

Zasadniczo soboty po południu i niedziele zostają przeznaczone na imprezy. O ile w sobotę nie przypada żadna impreza, w dniu tym od godz. 17 do 22 dysponuje hala Ł. O. Zw. Piłki Ręcznej.

Kluby, które chcą korzystać z hali sportowej, winny się zwracać do związków okręgowych, które będą im przydziały dni i godziny na ćwiczenia.

MUZEUM — BIBLIOTEKI — WYSTAWY MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA (ulica Andrzejka 14) otwarta dla publiczności — oddziennie prócz niedziel i świąt, od g. 10 do 21, w soboty od g. 10 do 19.

WYSTAWA ZBIOROWA łódzkich artystów plastyków oraz wystawa posmiertna prac śp. Marcela Spruskiego w lokalu IPS-u, Park Sienkiewicza.

WYSTAWA PRAC SZKOŁY MALARSKIEJ SZCZEPANA ANDRZEJEWSKIEGO przy ul. Piotrkowskiej 163 otwarta od godz. 10 rano do 6 wiecz.

WYSTAWA OBRAZÓW art. mal. prof. A. T. WIPPLA: „Nasz krajobraz, góry, morze” — przy ul. Piotrkowskiej 113 — otwarta od 10 r. do 10 w. Wejście na FON.

SALON SZTUK PIĘKNYCH KAROLA ENDEGO, Nawrot 8, tel. 153-55

NOCNE DYŻURY APTEK. Nocny dyżurny dyżurny apteki: L. Stekel, Limanowski 37, Sz. Jankiewicz, Stary Rynek 9, T. Stankiewicz, Pomorska 91, A. Borkowski, Zawadzka 45, B. Gluchowski, Narutowicza 6, St. Hamburg i S-ka, Główna 50, L. Pawłowski, Piotrkowska 307.

Przypuszczalnie walka o prymat w koszykówce rozegra się między zespołami gimnazjów. Piłsudskiego, Narutowicza, Niemieckiego i PSTP.

Najwięcej szans ma gimn. Piłsudskiego, które ostatnio wykazało swą formę, zwyciężając gimn. Niemieckiego 42:24. Jednak mogą zająć nie spodzianki i któraś z drużyn mniej znanych może dojść do finału. Byłoby to pożądanym zjawiskiem, świadczącym o dalszym rozwoju piłki koszykowej na terenie szkół łódzkich.

W siatkówce męskiej walka rozegra się między zespołami gimn. Narutowicza, Reymonta, Niemieckiego i PSTP.

W siatkówce żeńskiej najwięcej szans na zdobycie mistrzostwa ma drużyna gimn. Niemieckiego.

MIEDZYNARODOWE PROJEKTY polskich zapasników.

W dn. 5 lutego rozegrany zostanie międzymiastowy mecz zapasniczy Polska — Węgry w Polsce. Zarząd PZ zaproponował zorganizowanie tego spotkania w Warszawie, Łodzi lub Katowicach.

Gdyby Warszawa nie podjęła się organizacji tego meczu, wówczas w dwa dni później okręg warszawski zorganizowałby w stolicy spotkanie Warszawa — Budapeszt.

W dn. 12 lutego odbędzie się w Królewcu tradycyjny mecz międzymiastowy Królewiec — Warszawa.

ZIMOWY OBÓZ NARCIARSKI dla młodzieży szkolnej.

Jak się dowiadujemy, Polska YMCA w Łodzi organizuje w rb. dla młodzieży szkolnej w wieku od lat 13 — 18 obóz zimowy w Działoszynie koło Zakopanego.

Obóz trwać będzie od 27 grudnia br do 7 stycznia 1939 roku.

Informacji udziela oraz zapisy przyjmuje sekretariat Działu Chłopców ul. Moniuszki 6, tel 183-34, codziennie od godz. 9 — 13 i od 16—20.

Ze względu na ograniczoną ilość miejsc zainteresowani proszeni są o wcześniejsze zgłaszanie się. Zapisy przyjmuje się do — dnia 16 bm.

WINSZUJEMY.

Jutro. Euzebiuszowi.

Wschód słońca 7.39.

Zachód słońca 15.24.

Długość dnia 7.45.

Ubyło dnia 7.49.

Tydzień 51.

Jutro na obad:

Zupa kartoflana ze śmietaną, kaszka krakowska z sosem grzybowym, kompot z jabłek.

Zycie ekonomiczne

BAWELNA.

Notowania z dnia 14 grudnia.

NOVY JORK: loco 8.65, grudzień 8.43, styczeń 8.24, luty 8.22, marzec 8.20, kwiecień 8.10, maj 7.99 — 8.01, czerwiec 7.80, lipiec 7.70 — 7.1, sierpień 7.59, wrzesień 7.49, październik 7.39.

LIVERPOOL: loco 5.02, grudzień 4.74, styczeń 4.72, luty 4.71, marzec 4.71, kwiecień 4.68, maj 4.66, czerwiec 4.61, lipiec 4.57, sierpień 4.52, wrzesień 4.47, październik 4.43, listopad 4.44, grudzień 4.43.

BREMEN: loco —, styczeń 3.78, marzec 3.99, maj 9.06, lipiec 9.05, październik 9.02.

W grupie premiów wyróżnia się 3-proc. Poz. Inwestycyjna 1 emisji, która podniosła się o 25 gr; zwykłe odcinki 2 emisji kształtowały się słabiej o 25 groszy, serie 1 emisji zmniejszały o 75 groszy, a serie 2 emisji natomiast utrzymywały się na niezmienionym poziomie. Dolarówkę nabywano po cenach o 13 groszy słabszej.

SLABSZĄ TENDENCJĄ A LISTÓW ZASTAWNYCH.

Zainteresowanie prywatnymi papierami lokacyjnymi było stosunkowo dość duże, przedmiotem transakcji oficjalnych było ogółem siedem gatunków listów.

PIAPIERY PROCENTOWE.

Poz. Inwestycyjna 1 emisji 83.50, 1 emisji serie 92.00, 2 emisji 82.25, 2 emisji serie 90.00, Dolarowa 3 serie 42.00, Konsolidacyjna 1936 r. 65.38, Państw. Pożyczka Wewnętrzna 1937 r. 64.63, Kolejowa — 7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 81.00, 8% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 81.00, 8% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 2-7 em. 81.00, 8% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 1 emisji 81.00, 7% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 2-3 em. 81.00, 8% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 1 emisji 81.00, 5 1/2% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 1 emisji 81.00, 5 1/2% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 2-3 em. 81.00, 5 1/2% Obl. Kom. B. Gosp. Kr. 2-3 i 3 N em. 81.00, 5 1/2% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 4 em. 81.00, 6% Obl. Banku Gosp. Krajowego 3 emisji 97.00, L. Z. Ziemielskie w Warszawie (gwar.) 1924 r. wartość kuponu 113.79, Ziemielskie w Warszawie 5 serie 62.50, m. Warszawy dawne 76.25, 1933 r. 71.63, 1936 r. 71.00.

POPRAWA KURSÓW AKCJI.

Na zebraniu giełdy akcyjnej — naszój dość ożywiony, przy ogólnej poprawie kursów. Słabsze były jedynie akcje Warsz. Tow. Kopalni Węgla, które obniżyły się o 37 groszy.

Bank Polski 133.00, Bank Handlowy w W-wie 54.50, Bank Zachodni 42.00, Łódzki 93.09, Cu. Krownia „Dobro” — bez kuponu za 1937/38 ros. Węgiel 33.13, Lilpop 90.50, Staszewice 43.75.

GIĘŁDA ZBOŻOWA.

WARSZAWA, 15.12. — Urzędowa cennik giełdy zbożowej — towarowej za 100 kg za towar standardowy lub średniej jakości, partiet wagon Warszawa — w handlu hurtowym przy dostawie bieżącej:

— Pszenica czerwona szklista 22.50 — 23.00, jednolita 21.00 — 21.50, zbierana 20.50 — 21.00, żyto I st. 14.25 — 14.60, mąka pszenna gat. I wys. 30-proc. 41.50 — 42.50, 35-proc. 39.50 — 41.50, 50-proc. 36.50 — 39.50, pastwana 16.00 — 17.00, mąka żytnia wyścigowa 30-proc. 26.75 — 27.25, gat. I 55-proc. 24.75 — 25.25, razowa 95-proc. 19.75 — 20.25.

POZNAN, 15.12. — Urzędowa cennik giełdy zbożowej — towarowej w Poznaniu.

Ceny orientacyjne: pszenica 13.50 — 19.00, żyto 14.00 — 14.25, mąka pszenna gat. I wys. 35-proc. 36.25 — 38.25, 50-proc. 33.50 — 36.00, mąka żytnia wys. 30-proc. 25.50 — 26.25, gat. I-A 55-proc. 23.75 — 24.50, razowa 95-proc. —.

ŁÓDŹ, 15.12. — Giełda zbożowa notuje za 100 kg: żyto 14.35 — 14.60, mąka pszenna wyścig. 35-proc. 40.00 — 41.00, 50-proc. 36.50 — 37.50, 65-proc. 34.75 — 35.75, pastwana 12.00 — 14.00, mąka pszenna III gat. 65-75-proc. 22.00 — 33.00, razowa 95-proc. 26.50 — 27.50, mąka żytnia gat. I 50-proc. 26.25 — 27.25, 55-proc. 24.75 — 25.75, razowa 95-proc. 20.00 — 20.50, pszenica zbierana 20.50 — 20.75, jednolita 20.75 — 21.00, mąka żytnia gat. I-A 55-proc. 24.75 — 25.50. Reszta cen bez zmiany.

ODJAZD AUTOBUSÓW ŁWKO do PIOTRKOWA i SULEJOWA

Z dworca przy ul. Wólczańskiej 232/4 odchodzi o godz. 6.00, 7.30, 8.30, 9.30, 11.00, 13.30, 15.00, 16.30, 18.00, 20.00 i 21.00.

Co nas po pracy rozweseli?

CASINO — „Cztery Córki”.

CORSO — Dla Ciebie Senorito.

CAPITOL — „Lord Jeff”.

EUROPA — Tium szaleje.

GRAND KINO: — Mścicie.

IKAR: — I. Koniec pani Cheney; II. Nie widzialne małżeństwo.

JAR: — Na scenie: Udziałem pociechy, na ekranie: Wyprawa na Mongo.

METRO: — Zakochani wrogowie.

MIKOZA: — Rok 1914.

OSWIATOWE — Po wielkiej wojnie II. Nie całuj w kinie.

OAZA — „Zawiniam”.

PALACE: — Wędrowny naród.

PRZEDWIOSNO: — Ludzie Wisły.

RIALTO — Josette.

RAKIETA: Granica.

STYLÓWY: — Warszawska Cytadela.

ŚLONCE — Po wielkiej wojnie II. Nie całuj w kinie.

TON: — I. Cienie Paryża; II. Zew Trombity.

ZACHĘTA: — I. 10 z Pawiaka; II. Do rożkarz Nr. 13.

TEATR MIEJSKI, Śródmiejska 15.

</

Nowy kontrtorpedowiec brytyjski.

W Birkenhead został spuszczonej na wodę nowy brytyjski okręt podwodny „Trident” o pojemności 1090 ton.

WROTA DLA ZARAZKÓW GRUŻLICY POWIĘKSZENIE GRUCZOŁÓW jest sygnałem alarmowym organizmu.

Powiększenie gruczołów słusze nie-pokoje chorego i otoczenie. Chory bowiem chętnie nie uważa się za chorego, a mi mo wszystko miewa czasem stany podgorączkowe nie ma apetytu i źle wygląda. Jedyne zaś co alarmuje uwagę jego i otoczenia jest uporczywy kaszel, który nie ustępuje, jak każdy inny przypadkowy kaszel nabyty po przeziębieniu.

Co jest przyczyną tych objawów? Co jest przyczyną powiększenia gruczołów? Skoro mowa o gruczołach warto było by powiedzieć kilka słów o ich roli w ustroju.

Oprócz układu naczyń krwionośnych przebiegają po ciele jeszcze inne naczynia, zawierające ciecz bezbarwną czyli tak zwaną limfę albo inaczej chłonkę. W przebiegu swym naczynia chłonne przechodzą przez gruczoły chłonne, które odgrywają do pewnego stopnia rolę sączka czy-

li filtra. Gruczoły chłonne bowiem mają zdolność zatrzymywania ciał obcych i bakterii (zarazków), które dostały się do limfy i chronią w ten sposób organizm przed ogólnym zakażeniem. W walce z wrogami ustroju same często cierpią i ulegają obrzmieniu. Dla zobrazowania tego przytoczymy pospolity przykład. Ktoś zranił sobie palec lub zadrasnął sobie tylko naskórek. Jeżeli opatrzy natychmiast miejsce skażenia, rana szybko się goi i zaciąga się świeżą skórą. W razie zaś zaniedbania elementarnych zasad higieny lub z innych przypadkowych przyczyn rana może ulec zainfekowaniu. Widzimy wówczas, że palec obrzmiewa i ulega zaczerwienieniu. Niedosć na tym. Ból, który jednocześnie odczuwa się przy tym szerzy się coraz wyżej. Przy dokładnej obserwacji można nawet zauważyć na przedramieniu smugi czerwone będące wyrazem szerzenia się sprawy zapalnej wzdłuż naczyń chłonnych. Następnego dnia stan zapalny zajmując już ramię i pod pachą można wy-czuć obrzmiałe i bolesne gruczoły, które w warunkach prawidłowych nie są prawie wyczuwalne albo są wielkości grochu lub fasoli.

Obrzmienie tych gruczołów jest nie-tylko czynnikiem alarmującym naszą uwagę i zmuszającym nas niejako do zwróce-nia się do lekarza, ale jest jednocześnie dowodem, że

ustrój posiada zapory,

przez które stara się nie przepuszczać wroga (zarazków, infekcji) w głąb ustroju.

To samo, co się dzieje z gruczołami pa-chowymi lub pachwinowymi, względnie szyjnymi dzieje się też z gruczołami oko-łoskrzelowymi czyli węzłowymi.

Gruczoły węzłowe bowiem są ulubio-nym siedliskiem prątków Kocha. Nie zna-czy to jednak, że kto ma powiększone gru-czoły węzłowe, ten jest chory na gruźlicę. Nie ma chyba człowieka, któryby nie uległ zakażeniu gruźliczemu w dzieciństwie.

W 90 procentach przypadków można stwierdzić na sekcji u osób zmarłych nie na gruźlicę zmiany, które świadczą o tym.

że pierwotne zakażenie miało kiedyś miej-sce. Zmiany te, o których mowa, przed-stawiają się w postaci ogniska zwapnia-lego w płucu i w gruczołach przywęz-łowych.

Powiększenie gruczołów może rozwi-jać się niespostrzeżenie, to znaczy nie da-wać się we znaki po pierwszej chorobie płucnej, a dopiero trzęcie czy czwarte prze-ziębienie może być tym bodźcem prowo-dującym ich obrzmienie w całej pełni. Dla tego chociażby się nie miało żadnego po-dejrzenia w kierunku gruźlicy, to jednak trzeba o tym pomyśleć albowiem tak sa-mo jak na pierwotnie wygasłe zmiany gru-żlicze mogą się nawarstwiać nowe nie-wspólne z gruźlicą nie mające, tak sa-mo może być i odwrotnie, że po banalnej sprawie mogą dołączyć się zmiany gruźli-cze.

Japoński żołnierz z siatką

Dookoła Kantonu rozciągają się olbrzymie moczary i bagna gdzie legną się miliardy komarów. Żołnierze japońscy otrzymali spe-cjalne siatki dla ochrony przed niebezpiecz-nymi owadami, które roznoszą malarię.

Niepunktualna pracowniczka nie robi kariery.

Jeden z dzienników angielskich zasta-nawia się nad kwestią, jaki zawód jest naj-odpowiedniejszy dla kobiety. Nie wszyst-kie panie przecież widzą szczęście w mał-żeństwie, a nawet nie wszystkie mężatki chcą wszystkie wolne chwile spędzać przy bridżu. Wiele z nich chce mieć czas wy-pelniony pożyteczną pracą no i oczywi-ście — zarabiać możliwie dużo pieniędzy. Panny zaś pragną same się utrzymywać.

Jest rzeczą dowiedzoną, że najlepszy-mi żonami są te kobiety, które przed ślu-bem pracowały samodzielnie na posadzie i przeszły zwycięsko twardą nieraz szkołę życia.

Nie we wszystkich jednak zawodach kobiety mogą z powodzeniem rywalizować z mężczyznami. Do wyjątków na przykład należą kobiety, które potrafią wybić się w bankowości.

Sprawy finansowe, mocno zawiłane, trudno im jest opanować. Toteż urzędnic-ki bankowe zazwyczaj nie mają przed sobą żadnej kariery. Są jednak inne działy dają

ce o wiele większe możliwości zarobkowe.

Na przykład modelki. Pobory dwudzie-siętniej dziewczyny pracującej w tym zawodzie (oczywiście w Anglii) wynoszą nieraz 1300 funtów rocznie, podczas gdy trzydziestoletni początkujący adwokat za-rabia przeciętnie 100 funtów rocznie. Nie jest to jednak łatwy zawód, nie wystarczy ładnie wyglądać i uśmiechać się wdzięcz-nie, trzeba umieć nosić wytworne suknie i co najważniejsze, umieć dbać o swoją urodę i zdrowie. Zwykły katar może okazać się fatalny w skutkach: modelka która ki-cha na pokazie mody ściga na swoją głó-wę burzę z piorunami w postaci wymó-wek i wymyślań ze strony dyrektora firmy.

Co zaś mają robić dziewczęta, którym natura poskąpiła warunków zewnętrznych, lub np. obdarzyła brzydkimi piegami? Mo-gą one poświęcić się dziennikarstwu. W Anglii reporterki są zjawiskiem bardzo czę-stym. Praca ta wymaga jednak dużej ener-gii i przedsiębiorczości, a przede wszyst-kim łatwości pisania.

Bardziej uzdolnione zarabiają całkiem nieźle jako stenotypistki. Ale dalej już nie pójdą. Najwyższym szczeblem w karierze urzędniczej jest sekretarka osobista szefa. Kobieta, która posiada mały kapitałik mo-że otworzyć dom mody.

Na żadnym jednak polu nie można o-siągnąć powodzenia jeśli się nie ma poczu-cia obowiązku i punktualności. Panna, która zjawia się rano do pracy z pół-godzinnym spóźnieniem, a potem w godzi-nach urzędowych wymyka się cichaczem z biura na randkę z ukochanym, nie może marzyć o zrobieniu kariery.

PODSŁUCHANE CO LEPIEJ.

— Moja siostra twierdzi, że wcześniej nie wyjdzie za mąż, zanim nie dotrze do trzydziestki.

— A moja siostra mówi, że wcześniej nie dojdzie do trzydziestki, zanim nie wyjdzie za mąż.

ZŁOŚLIWOŚĆ.

— Masz śliczną suknię, moja droga. Z roku na rok coraz bardziej mi się po-doba.

11-letni chłopiec przewodniczącym kongresu psychologów.

W Waszyngtonie odbył się kongres psychologów, zwołany przez towarzystwo badań psychologii dziecka. Zgodnie z po-stanowieniami statutu, kongresowi tego-rocznemu, który zgromadził 46 wybitnych profesorów ze wszystkich części Stanów Zjednoczonych, przewodniczył 11-letni chłopiec, uczeń jednej ze szkół waszyngtońskich. Jak podkreśla statut towarzystwa ba-dań psychologii dziecka, zgromadzenia naukowe i kongresy, urządzone przez wy-mienione towarzystwo, odbywają się za-

wsze pod przewodnictwem tych, dla któ-rych dobra pracować mają, tj. dzieci. Na jednym ze zgromadzeń przed kilku laty przewodniczyła nawet 9-letnia dziewczyn-ka, która podczas wygłaszania obszernych referatów o duszy dziecka, najspokojniej bawiła się przyniesioną z domu laleczką. Chłopiec, który w tym roku przewodniczył kongresowi, zachowywał się „poważnie” podobno nawet kilkakrotnie w czasie ży-wszej dyskusji dzwonkiem przywoływał znacznych profesorów do porządku.

wanej nie zawsze złą chęcią, ale innymi za-patrywaniami. Prawda, są i starsze panie, które jakoś nie potrafią się zgodzić z młod-szymi, które lubią zrzedzić na to i tamto, gniewać się o lada drobnostkę. Lepiej więc niechaj każde żyje dla siebie, a spotyka-jąc się na neutralnym gruncie darzyć się będą miłością i szacunkiem.

Oczywiście, jeżeli matka jest zbyt sta-ra i niedołężna, to trzeba dla niej znaleźć tyle miejsca w swym domu, aby nie cier-piała na skutek samotności i braku opieki.

Gwiazdka w Kalifornii.

W słonecznej Kalifornii trudno się przebrać w zimowy strój św. Mikołaja.

GUY de TÉRAMOND

SZCZĘŚCIE PANNY CELINY

Powieść

— Pomówię z nim! Postaram się go przekonać. Jeśli dojdzie do spotkania, jestem przekonany, że Oktawian zwycięży z miejsca. Ma wielkie doświadczenie w spra-wach miłosnych... To doświadczenie drogo go kosztowa-ło! Już czas najwyższy, aby mu się przynajmniej na coś przydało.

Po tych słowach, które zawierały cyniczne nieco streszczenie sytuacji, hrabia Orthaber-Niziński pożegnał się.

— Wcale nieźle byłoby takie małżeństwo! — oświad-czył mecenas Świechowski, gdy za arystokratycznym klientem zamknęły się drzwi.

— Zupełnie nieźle — powtórzył aplikant, jak wierne echo.

Zastanawiał się jednak nad czymś zupełnie innym.

— Nigdy nie widziałem tego hrabiego Orthaber-Ni-zińskiego — myślał — a jednak jego głos wydaje mi się dziwnie znajomy. Gdzież to ja go mogłem słyszeć? I to niedawno, mógłbym przysiąc!

* * *

Tego samego dnia ośniewająco przystojny i radośnie uśmiechnięty Flosch, od stóp do głów ubrany w nowy strój, zjawił się w mieszkaniu, w którym doktor Langman czekał na pacjentów.

— Mój drogi! — wykrzyknął w podnieceniu na przy-witanie — pamiętasz, że niedawno wspominałem ci o do-brym interesie? Już wszystko załatwione. Sprawa bar-dzo bliska realizacji. Wkrótce się przekonasz!

Nie dodał żadnych wyjaśnień.

Gdy spotkał potem Martę, która grała rolę swojej siostry, dał jej dziesięć złotych mówiąc:

— Masz na kino, mała! Zarobiłaś to sobie. Jesteś naj-lepszą wróżką, jaką kiedykolwiek udało mi się spotkać!

X.

W szarym i beznadziejnie ponurym swym gabinecie w Komendzie Głównej Policji Państwowej inspektor Ma-kowski przeglądał jakieś raporty, które usiłował dopro-wadzić do porządku. Nagle odsunął je od siebie, jakby rezygnując z wszelkiej nadziei ułożenia ich w jakąś sen-sowną kolejność.

Zapalił papierosa, przechylił się w tył na dość nie-wygodnym fotelu i zatonął w rozmyślaniach. As naszej policji był widocznie w nienajwesejszym nastroju, sądząc po skupionej minie, z jaką śledził dym wydobywający się z jego „Erga”.

Mówiąc szczerze, inspektor Makowski po prostu wściekał się, że zagadka „kobiety z odciętym palcem”, o której warszawska prasa rozpisała się bardzo obszernie, jakby inne wypadki światowe przestały mieć znaczenie — nie wydawała się bliska rozwiązania. A przebywanie na wolności sprawców tego tajemniczego włamania było jego osobistą klęską...

— To idiotyczne — monologował w duchu dzielny inspektor. — Wstępne śledztwo, dokonane na miejscu przestępstwa, wróżyło jak najłatwiejszą pracę: niezręcz-ni włamywacze pozostawili za sobą najbardziej nieoczeki-

wany i sensacyjny dowód rzeczowy: palec kobiety w ka-sie ogniowatej! Jakby w mniemaniu, że to jeszcze nie wystarczy, gubią po drodze medalik z kabalistycznymi znakami. Zupełnie, jakby chcieli bawić się z policją.

Makowski poprawił równowagę fotelu, nadwierzona nieco jego gimnastyką i dalej rozmyślał nad tajemniczą aferą.

— To jeszcze nie wszystko! Z wielką łatwością uda-je się nam ustalić ponad wszelką wątpliwość, że był, ich troje: dwóch mężczyzn — prawdopodobnie dość ele-ganckich, i kobieta, należąca niechybnie do niższej sfery. Paluszek należy właśnie do niej. Po tym wszystkim zja-wia się świadek, który daje nam w przybliżeniu rysopis towarzystwa, w każdym razie dostateczny, aby rozstać listy gończe w cztery strony Rzeczypospolitej. Aby jesz-cze ułatwić nam zadanie, świadek zapamiętał, że nume-rejstracyjny samochodu rozpoczyna się na A 02.

W dodatku do Urzędu Śledczego zgłosił się niejaki pan Mergel, który zameldował, iż skradziono mu limuzy-nę, z numerem A 02327 właśnie w ów wieczór, kiedy do-konano włamania do Banku Polsko-Australijskiego!

Wobec tego prosty rachunek prawdopodobieństwa ka-że przypuszczać, że trójka włamywaczy jeździ cudzym wozem, którego nie zdołała chyba jeszcze przerobić. Lo-gicznie wzięwszy, towarzystwo powinno było wpaść w ręce policji po upływie kilku godzin od włamania!

„Powinno było” — ale nie wpadło, bo widocznie ni-uznawało logiki policyjnej!

Makowski westchnął i uderzył pięścią w biurko. Roz-łał przy tym nieco wody, którą miał zawsze w popiel-nicze, ale to nie przyniosło mu ulgi. Rozmyślał dalej:

Po słońce Kuby

Rozmowa z kapitanem s.s. „Pilsudski”

Z Gdyni donoszą:
Przed samym odjazdem „Pilsudskiego” kapitan Stankiewicz udzielił prasie wywiadu.

Milo mi — oświadczył kapitan — że mogę złożyć dla całego kraju życzenia „Wesołych Świąt”, które spędzę na obczyźnie.

Obecna podróż naszego statku ma charakter specjalny — ponieważ po zawinięciu do N. Jorku „Pilsudski” nie wyruszy zaraz z powrotem do Polski ale przez przeciąg 3 i pół miesiąca będzie reprezentował Polskę w szeregu innych państw w popularnej w Ameryce imprezie. Jak wiadomo Ameryka Płn. a specjalnie N. Jork ma dość surowy klimat wobec czego począwszy od świąt Bożego Narodzenia aż do wiosny wiele osób wyrusza na południe „po słońce”, podobnie jak u nas wjeżdża się na Riwierę. Organizuje się cały cykl wycieczek morskich trwających od 10-ciu do 18-tu dni, których celem jest Kuba, Jamajka, oraz Ameryka Połudn.

Wycieczki te są przeznaczone dla warstw średnio-zamożnych i skalkulowane b. tanio: mniej więcej 10 dolarów jeden dzień, tzn. że wycieczka taka kosztuje 100

do 150 dol., co na Amerykę nie jest poważną sumą dlatego też wycieczki te mają dobrą frekwencję.

Imprezy te są urządzone przeważnie nie przez linie amerykańskie ale przez europejskie, które na ten czas wysyłają swoje najlepsze i najbardziej komfortowe statki na „cieple wody”.

Pierwsza wycieczka ma szczególnie dobrą frekwencję oraz doborową obsadę pasażerską ponieważ zgodnie z anglosaską tradycją obdarowuje się bliskich czymś miłym na gwiazdkę, a do najbliższych podarunków należy wycieczka morska „po słońce Kalifornii”.

Wycieczka ta wyruszy w dzień wigilii, którą pasażerowie i załoga spędzą na morzu.

Wycieczki te dla Polski są b. ważne, ponieważ prócz dodatnich rezultatów gospodarczych dają poważne wyniki propagandowe, dla tego też nasza G.A.L. przygotowuje się do tego bardzo sumiennie co się specjalnie uwidoczni w doborze załogi, która w całości włada angielskim. Na tym skończył się wywiad.

Znamienny fakt

Z Kielc donoszą:
W ostatnich dniach Izaak Buchalter, właściciel przedsiębiorstwa w Czajkowiecach (woj. Kieleckie) wyniósł pracę trzem robotnikom Polakom, przyjmując na ich miejsce tyluż żydów z Niemiec. Komentarzy do tego nie trzeba.

Takiego miodu nie pilby Zagłoba!

Na terenie Małopolski jest bardzo mała ilość polskich wytwórni miodu i win owocowych. Wytwórnie żydowskie, ażeby wprowadzić w błąd chrześcijańskich odbiorców używają gołęj jak np. „Zagłoba”, „Kościszko”, „Hetman”, „Pszczółka”, „Kra-kowiak”, „Marysińska” itd.

Celem odróżnienia tych fabrykatów żydowskich od wyrobów pochodzących z rodzimych wytwórni, Związek Obrony Przemysłu Polskiego w Poznaniu zwołał wytwórców polskich do zaopatrywania swych towarów w znak Miłota pod Koroną.

Milion litrów mleka osiągnie zlewnia w Puczniewie.

W Puczniewie odbyło się ogólne zebranie członków Zlewni Mleka Kółek Rolniczych przy udziale delegatów Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Łodzi.

Zlewnia Mleka w Puczniewie powstała w styczniu 1936 r., pracując we własnym zarządzie w oparciu o Okręgową Spółdzielnię Mleczarską w Łodzi, rozwija się pomyślnie, w pozytywny dostawców, w znacznej większości drobnych rolników sąsiednich wsi. O temple rozwoju Zlewni najlepiej świadczy następujące cyfry: za czas od 1.4. do 30.11. 1938 r. przyjęto od dostawców 750 735 litrów mleka, wypłacono członkom za dostarczone mleko złotych 107.269.08, przeciętna cena wypłacona za litr mleka wyniosła 14.5 gr, koszty ruchu wyniosły 0.4 gr na litr, ilość członków w omawianym okresie wzrosła o 125 i obecnie wynosi 252. Zlewnia posiada fundusze własne w wysokości 5.700 zł oraz plac o powierzchni 6.400 m kw., ofiarowany przez maj. Puczniew. Można spodziewać się, iż za okres roczny dostawa mleka przekroczy 1 milion litrów, a wypłata za mleko sumę 150 tysięcy złotych.

Na zebraniu ogólnym postanowiono między innymi: przekształcić Zlewnię na Spółdzielnię Mleczarską, przystąpić w okresie wiosennym do budowy własnego domu oraz zorganizować przy Mleczarni Zbiornice iaj. Dla wyszkolenia odpowiedniej siły fachowej upoważniono Zarząd do udzielenia z funduszy Zlewni kandydatowi na kierownika Zbiornicy iaj, pochodzącego z terenu zasięgu Mleczarni, zwrotnego subsidejum dla umożliwienia mu ukończenia od powiedniei szkoły zawodowej.

W końcu zebrania jednogłośnie uchwalili rezolucję domagającą się rozbudowy okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Łodzi.

CIĘKAWY ODCZYT.

Dziś, 15 bm. o godz. 8 wieczorem w lokalu własnym Stowarzyszenia Właścicieli Aptek (Polskie Pow. zedne T-wo Farmaceutyczne) ul. Piotrkowska 120 II p. front — Sekcja Naukowa tego stowarzyszenia urządziła ciekawy i interesujący odczyt dr. A. Richtera p. „Życie i znaczenie odkryć Marii Skłodowskiej Curie”. Prelekcja wywołała zrozumiałe w Łodzi zainteresowanie.

KOMUNIKAT Z. O. R.

Zarząd Kola Łódzkiego Z. O. R. zawiadamia swych członków, że przy kole zorganizowana została sekcja szermiercza. Zapisy i bliższe informacje w sekretariacie Kola. Rozpoczęcie kursu w najbliższych dniach.

MUSI PAN

dbać o swoą cecę więc używaj mydła do golenia PIXIN

PIERNIKI, czekolady, karmelki, marmeladki, mikolajki, ozdoby choinkowe, bombonierki i wszelkie wyroby cukiernicze pierwszorzędnej jakości po cenach fabrycznych poleca na święta

„PALERMO”
KAROL LEHMAN,
Fabr. czekolady i pierników Łódź, Główna 49 Hurt. Detal.

OTOMANE, garderoba, tapczan, leżanki, krzesła, stół, biurko, stoliki radiowe sprzedam tanio i na dogodnych warunkach. Kilińskiego 160 Przedzieleci.

RADIO 13-22 Watt, 4 lampowe głośnik dynamiczny zł. 165 oraz wszelkie naprawy Metropolis. Zamenhofa 16 tel. 104-13.

TANIO MEBLE

pojedyncze oraz całkowite urządzenia, najnowszy styl, pierwszorzędne wykonanie, gwarancja, dogodny warunki, poleca:

Rzemieślnik Polski
Napiórskiego 7. — UWAGA: Okazyjnie sprzedam nową sypialnię i stółowy stylowy.

4 zł. TRWAŁA ondulacja grube loki, naturalne fale w firmie „Stanisław”, Główna 33 — Uwaga w podwórzu.

ONDULACJA trwałą komplet 5 zł. z gwarancją, grube naturalne loki i szerokie fale. „Józef”. Nawrot 54-a. tel. 191-85.

Brzytwy, nożycki, maszynki do mięsa, termosy, łyżki, noże nierzeczne, przybory do manicure maselnicze itd. itd. poleca w wielkim wyborze

J. KUMMER Łódź, Przejazd 2 (róg Piotrkowskiej)
Odfiwianie, układowanie, srebrzenie, chromowanie, wykonywanie się pierwszorzędnie. Ostrzenie brzytwy, łyżew itd.

W SPRAWIE K. 4412/28 p. Helene Bator przeprasza. F. Mechliński.

KŁOSOWSKA STANISŁAWA zagubiła bilet ulgowy tramwajowy na rok 1938-39 wydany przez K.E.L.

Gwiazdka nad światem
a świat w naszym domu... dzięki odbiornikowi

RADIO-UNION

LICENCJA KONCERNU ORION - BUDAPEST

Najdoskonalsze Supery Na Rok 1939

DO NABYCIA W PIERWSZORZĘDNYCH FIRMACH RADIOWYCH

Nauczka dla nadskakiewiczów

Pod adresem zbieraczy honorów i zaszczytów

Ostatnio Bielsko wstąpiło się dzięki swemu burmistrzowi. Stosunkowo za mało nawet mówi się i pisze o dzielnym Ślązaku dr Przybylu, który nie tylko znakomicie gospodarzy w swoim mieście, ale dał też bardzo pożyteczną naukę całej Polsce.

Mianowicie w Bielsku — jak wszędzie zresztą — są tzw. fatyganci i nadskakiwacze. Ci właśnie ludzie zwolali specjalne zebranie bielskiej rady miejskiej, na którym chcieli uchwalić nadanie burmistrzowi dr Przybylu obywatelstwa honorowego

Bielska. I co się stało? Burmistrz Przybyla dał wszystkim lisusom bolesnego przytyczka w nos. Obywatelstwa honorowego nie przyjął, oświadczając, że spełnił tylko swój obowiązek i żadne za to godności honorowe mu się nie należą...

Rada miejska Bielska rozesłała się z nicyzm, a burmistrz Przybyla zasłużył sobie na wdzięczną pamięć całej Polski.

O ileż więcej jest bowiem u nas takich, co zbierają honory i zaszczyty, niż tych co spełniają swoje obowiązki.

Uroczyste wręczenie dyplomu obywatelstwa honorowego staroście powiatowemu

W lokalu urzędu gminnego w Chojnach odbyła się uroczystość nadania staroście powiatowemu mgr. Franciszkowi Denysowi godności obywatela honorowego gminy Chojny. Akt powyższy odbył się w ramach uroczystego posiedzenia plenarnego rady gminnej.

Do starosty Denysa przemówił jako pierwszy sekretarz gminy L. Glonek, po czym wójt gminy Franciszek Woźniakowski po krótkim przemówieniu wręczył staroście dyplom.

Dłuższe przemówienie wygłosił członek rady gminnej p. Antoni Rydliewicz, działacz społeczny znany nie tylko z terenu Chojen ale również na terenie całego powiatu.

W odpowiedzi starosta Denys podziękował za zaszczyt którym go obdarzono, i opodkreślił, że element robotniczy, zamieszkujący Chojny jest bardzo wartościowy.

Na zakończenie uroczystości rada gminy podejmowała swego honorowego obywatela, który przybył w towarzystwie sekretarza powiatowego p. A. Brzezińskiego i nerbatą.

Dyplom, wręczony staroście mgr. Denysowi, stanowi teczkę, artystycznie wykonaną przez jednego z robotników chojeńskich na wierzchu teczki znajduje się Orzeł Biały i napis „Dyplom honorowy obywatela gminy Chojny — r. 1938”. Wewnątrz umieszczony jest następujący adres: „Rada Gminna w Chojnach na zasadzie uchwały z dnia 19. 11. 1938 r. nadaje mgr. Francisz-

kowi Denysowi, staroście powiatowemu w Łodzi, tytuł honorowego obywatela gminy Chojny w uznaniu zasług, położonych w dziedzinie budowy ulic i budynków szkolnych oraz na polu pracy gospodarczej gminy”.

Pod aktem podpisali: „Wójt gm. Chojny Franciszek Woźniakowski, sekretarz zarządu gminnego L. Glonek, członkowie zarządu gm. p. Szychowski, J. Nowacki, P. Tyśiak, M. Kula, Rada gminna: F. Czesny, — Gabinowski, S. Galia, A. Gołda, J. Grzebieniak, J. Habelski, R. Heine, P. Hofkan, A. Kańczucki, J. Kowalski, J. Łuczyński, L. Naniewicz, S. Małachowski, L. Polański, A. Rydliewicz, E. Skowronski, J. Śniady, A. Stasiak, J. Urbański J. Wypych”.

Ścigaczowy apel mobilizuje wszystkich.

W myśl uchwały Obywatelskiego Komitetu Wojewódzkiego zebrał na ścigacza Okręgu Łódzkiego im. wicepremiera inż. E. Kwiatkowski oraz komitetów lokalnych, powstałych w miastach i gminach miejskich na terenie całego województwa, Komitet Wojewódzki z codzienną pocztą otrzymuje coraz liczniejsze zgłoszenia najróżnorodniejszych firm, w których dyrektorzy i pracownicy deklarują swoją gotowość wzięcia udziału w zbiorze ofiar. Ostatnio powstał komitet zbiórek w zakładach firmy F. Eisenbraun Sp. Akc., gdzie przewodniczącym komitetu został p. Jassman Artur, członkami zaś pp.: Wetfel Emil, Wodiczka Willi, Kiar Paweł i Komar Walerian. Również w zakładach przemysłowych Emila Haeblera w Łodzi odbyło się specjalne zwołane zebranie, w którym wzięło udział 163 osoby. Zebranie zgłosiło p. Remba Henryk, referując zebraniem cel budowy ścigaczy dla potrzeb naszej marynarki wojennej, gwarantki pokoju i zabezpieczenia granic Rzeczypospolitej. Po krótkiej dyskusji postanowiono w ciągu 6-ciu miesięcy ofiarować jedną go dzinę tygodniowo na budowę ścigacza okręgu łódzkiego w skład komitetu lokalnego weszli: pp. dyr. Eugeniusz Minchberg, Henryk Remba, Hugon Schulz, Stanisław Czarniecki, Wacław Strużewski, Stanisław Palusiak, Wacław Czesław, Eleonora Grabicka, Emilia Mochałowska, Stanisław Noczkowski, Klemens Ostojski i Stanisław Ludwisiak.

Fundusz Obrony Morskiej jest równoległy z Funduszem Obrony Narodowej

Z POLSKIEGO TOWARZYSTWA KRAJOZNAW-CZEGO.

W piątek, dn. 16 bm. w lokalu Towarzystwa (Al. Kościuski 17) odbędzie się odczyt dra Juna Dylika nt. „Rzut oka na geologiczną historię Baltyku i naj dawniejsze osadnictwo krajów skandynawskich”.

Początek o godz. 20-cj.

Wstęp wolny dla członków i wprowadzonych goś ci.

Święta w Górach

9-cio i 16-dniowe wycieczki oraz pobyty ryczałtowo

w Zakopanem Krynicy Wiśle Worochcie

pobyt w pensjonatach I lub II kategorii, szereg atrakcyj i rozrywek, zwiedzanie odzyskanych terenów

POLSKIE BIURO PODRÓŻY

Łódź, Piotrkowska 16 65
tel. 101-01 i 266-50

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada

DOKTOR
Gustaw MARKIEWICZ
choroby skórne i weneryczne
ZWIRKI i c., tel. 128-75.
od 7 — 8 rano i od 5 — 8 wiecz.

Lecznica „OMEGA”

GŁÓWNA Nr 9. TEL. 142-42
Przyjmują lekarze we wszystkich specjalnościach
GABINET DENTYSTYCZNY
Analizy lekarskie, zastrzyki, Roentgen, lampka kwarcowa, diatermia itd.

PIERWSZA
Przychodnia Wenerologiczna
leczenie chorób wenerycznych i skórnych
ZAWADZKA 1, telef. 122-73
czynna od 8 rano do 9 wiecz.
Dla pań oddzielna poczekalnia.
PORADA 3 ZŁOTE.

Chor. kobiece i ciąży

D. PRAPORT
GDANSKA 93, tel. 178-37,
PRZYJMUJE OD 3 DO 8 WIECZ.
w Lecznicy Z GIERSKA 24. od 10—1 p.p.

Dr med NITECKI

choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.
Nawrot 32, front i piętro. Tel. 418-18,
przyjmuje od 8 — 9.30 r. od 5.30 — 9 w.
w niedzielę i święta od 9 — 12 w poł.

Dr med. M. GLAZER

Choroby skórne i weneryczne.
ZACHODNIA 64. Tel. 185-49.
Przyjmuje od 12 — 2 i od 7 — 8.30 wiecz.
w niedzielę i święta od 10 — 12 w poł.

PAULINA LEWI

Specj. chorób kobiecych i akuszeria
SRÓDMIEJSKA 28 tel. 240-10
przyjmuje od 12—2 i od 4—3 wiecz.

M. TAUBENHAUS

AKUSZER-GINEKOLOG
Przyjmuje od g. 8—10 rano i 4—8 wiecz.
ZGIERSKA 11. Telefon 246-09.

PRYWATNA PRZYCHODNIA WENEROLOGICZNA

leczenie chorób wenerycznych i skórnych
PIOTRKOWSKA 161
Od g. 8 do 4 i od 6 do 9 w., w niedzielę od 9—1 p.p.
Panie przyjmują kobiety — lekarz, PORADA 3 zł.

Dr HENRYKOWSKI

Specjal. chorób skór. wenerycz. i seksualn.
UL. TRAUUGUTTA 9 fr. I p. tel. 262-98.
przyjmuje od 8 — 11 r. i od 6 — 9 wiecz.
w niedzielę i święta od 9 — 12.30 po poł.
Dla skórnie chorych godz. amb. od 10—11 i 5—6 w.

Dr med Henryk Ziolkowski

Choroby weneryczne, moczopłciowe i skórne
6-go Sierpnia 2, Telefon 118-33
Przyjmuje od 9 — 12 i 3 — 9 wiecz.
w niedzielę i święta od 9 — 12 w poł.

Dr med. IGNACY PIECHOWICZ

Spec. choroby kobiece i akuszeria
SRÓDMIEJSKA 20 tel. 107-79.
Przyjmuje od g. 8—10 i od 4—8 wiecz.

DR. MED. H. KLACZKOWA

położnictwo i choroby kobiece
PIOTRKOWSKA 99 tel. 213-66.
Przyjmuje codziennie od 10—12 i od 5—8 wiecz.

Dr Med. M. RUNDSZTAJN

akuszeria i choroby kobiece
POMORSKA 7. Tel. 127-84
Przyjmuje od g. 8—10 r. i od 4—8 w.

Poradnia Wenerologiczna

PIOTRKOWSKA 45, tel. 147-44
Leczn. chor. wenerycz. i seksualnych
Kobiety i dzieci przyjmują kobieta-lekarz.
Czynna od 9 rano do 9 wiecz.
PORADA 3 zł.

Dr med. Z. ŚWIDER

Specjalista chor. PŁUC i SERCA
Przejazd 21, telef. 240-33
przyjmuje od 6—7.30 wiecz.

Dr Med. GUSTAW KOHN

Specjalista akuszer-ginekolog. Diatermia
UL. PIŁSUDSKIEGO 51, tel. 170-03.
Przyjmuje od g. 8—10 i od 4—8 wiecz.

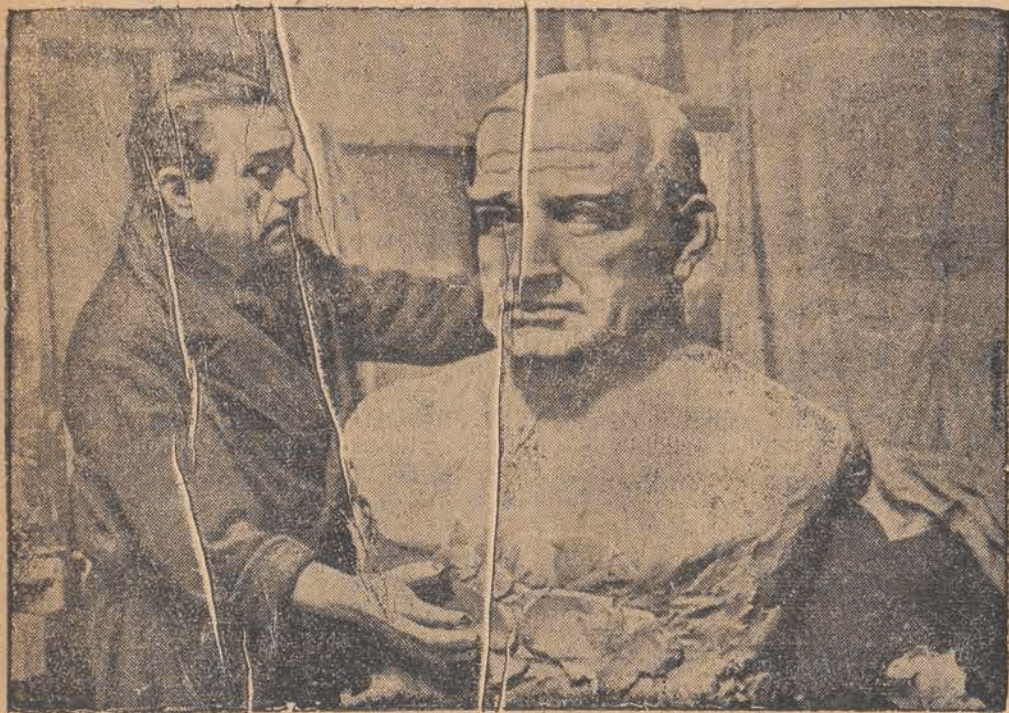
Dr Med. NIEWIAŹSKI

spec. chor. wenerycz., skórnych i seksualnych
ANDRZEJA 5, tel. 159-40.
przyjmuje od 8 — 11 rano i od 5 — 9 wiecz.
w niedzielę i święta od 9 — 1 w poł.

DUŻE Zakłady Mechaniczne poszukują od zaraz wykwalifikowanych frezistów i tokarzy. Podania z załączonymi odpisami świadectw należy kierować: Zakłady Południowe w Stalowej Wo 3, Dyrekcja Zakładu Mechanicznego.

SWIAT NA KLISZY FOTOGRAFICZNEJ.

Popiersie Daladiera.

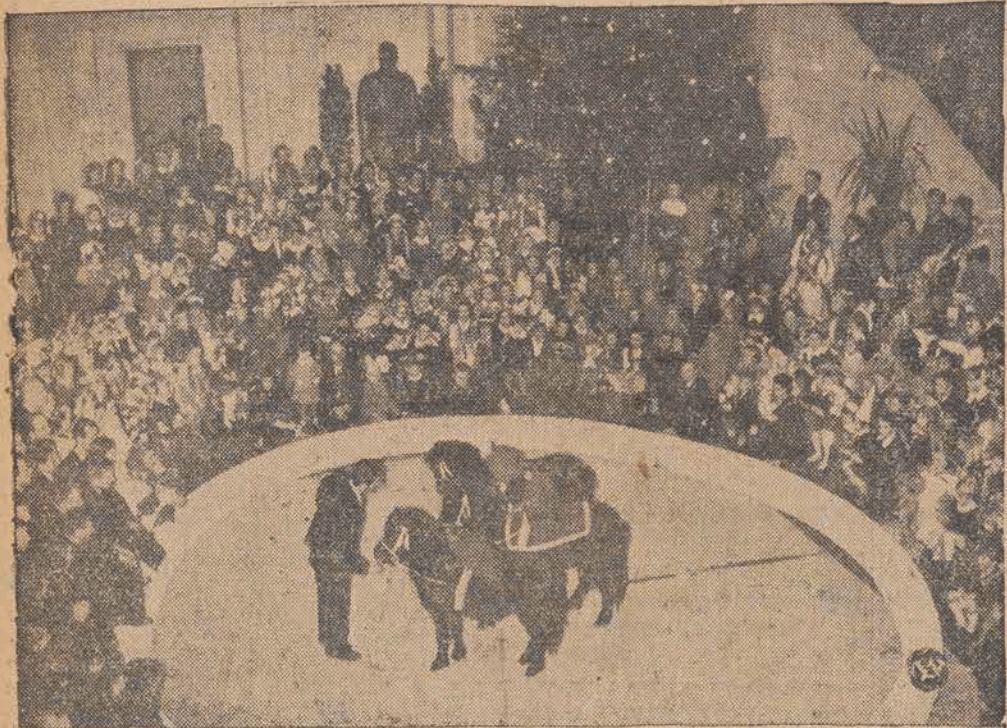
W Avignon, miejscu rodzinnym Daladiera, zostało odsłonięte popiersie premiera.

Futrzone buty dla łyżwiarek.

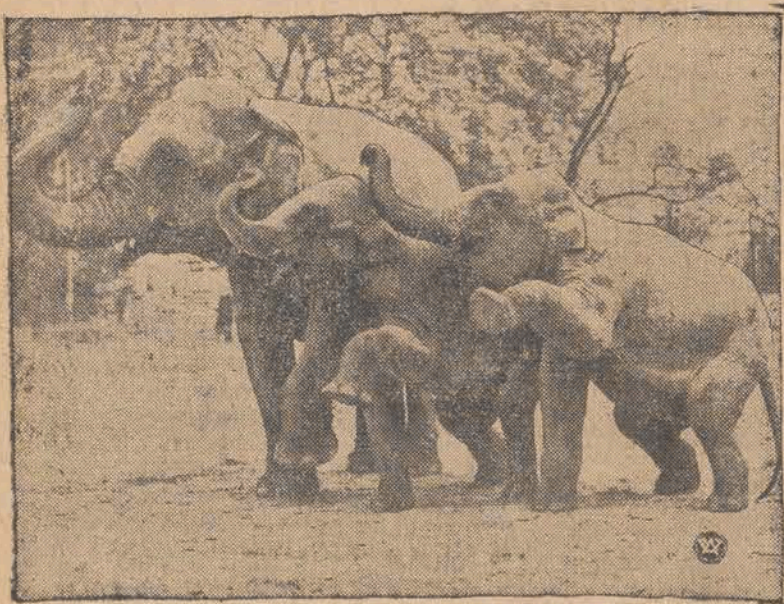
W Middlesex (Anglia) odbywają się zawody eliminacyjne mistrzostw świata na lodzie. Norweżka Tlirid Bjornstad i Szwedka Gerd Bjorne czekają na swą kolejkę, mając na nogach futrzane buty.

Zabawa choinkowa dla dzieci.

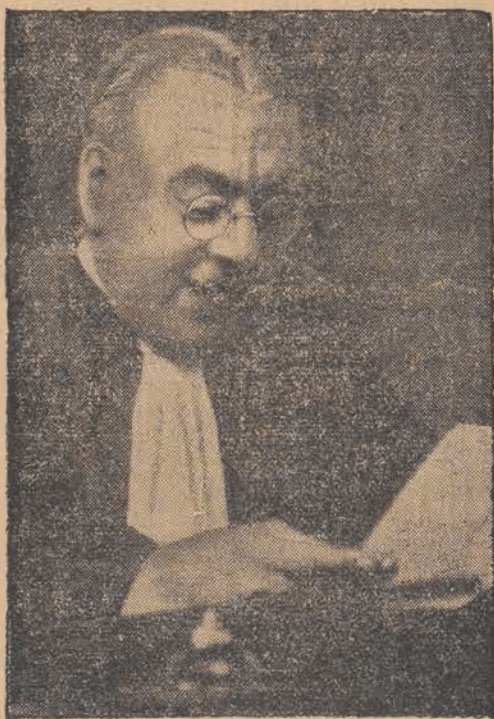
Akrobatyczne ewolucje tresowanych małek na kucykach, podczas pięknej zabawy choinkowej dla dzieci w Muzeum Narodowym.

Z berlińskiego Zoo.

Rodzina słoni w berlińskim Zoo.

Plewicka skazana na 20 lat ciężkich robót.

Przewodniczący trybunału prezes sądu Delgorgue odczytuje podczas rozprawy przeciwko żonie gen. Skobliń — Plewickiej — list b. ministra spraw wewnętrznych Dormoy, który odmówił zeznań w sprawie porwania gen. Millera.

Właścicielka paryskiej pralni, madame Gody zeznała jako świadek, że jej dwaj znajomi, którzy znali szczegóły porwania gen. Millera zostali zamordowani przez czekistów sowieckich w Paryżu. Skarga do min. Dormoy nie odniosła żadnego skutku. Dormoy nie odniósł żadnego skutku. Wczoraj zapadł wyrok, skazujący Plewicką na 20 lat ciężkich robót. Sprawa gen. Skoblińa będzie rozpoznawana oddzielnie. Będzie on sądzony zaocznie.

Władca Tunisu.

Bey Tunisu, który jest nominalnym władcą tego kraju pod protektorem Francji.

OFIARNOSCIA, MOCA, STALI
MORZA WOLNOSC SIĘ UTRWALI

RKO 42008

Stary zwyczaj szwedzki, Nowe futra w Paryżu

W dniu św. Łucji w Szwecji odbywa się według starożytnego zwyczaju obchód w którym główną rolę odgrywa panna, personifikująca św. Łucję. Ma ona wieniec z płonących świec na głowie.

Na polu wyścigowym pod Paryżem wielki dom mody zademonstrował nowy model futra.

Lalki angielskich księżniczek

W pałacu św. Jakuba w Londynie została otwarta wystawa lalek, które księżniczki Elżbieta i Małgorzata Róża otrzymały od rządu francuskiego. Dochód z wystawy przeznaczony jest na szpital dziecięcy.

Psie fryzury.

Na wystawie psów w Londynie jedna z młodszych stolicy przedstawiła sądowi konkursowemu swych ufryzowanych ulubieńców.

Zbyt powiewny strój.

W Londynie odbyły się zawody taneczne, których dochód przeznaczony został na szpital dla ociemniałych dzieci. Na zdjęciu: Młody gospodarz wita tancerkę, która przybyła w zbyt powiewnym kostiumie, jeżeli się weźmie pod uwagę, że mamy już grudzień..

Poganiacz słoni — piłkarzem

Sabu, znany z filmu poganiacz słoni, został obecnie czynnym piłkarzem klubu Beaconsfield Rovers w Londynie.

Rysunek obok.

Wystawa psów.

W sali Wagram w Paryżu została otwarta międzynarodowa doroczna wystawa psów rasowych. Na zdjęciu — piękny buldog francuski „Tartarin”, pupil wystawy.